

KNJIGA 08
KOLEKCIJA DRINJANIN

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023-00_General_Drinjanin.htm
<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=6983&page=1>
<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=5135&page=8>

Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?
Prikaz rezultata str. 141/872

Tema: Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?

02-02-2014 15:20 [#141](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije
Jun 2013
Poruke
2,348

OTVORENO PISMO SRPSKOM GENERALU SVETOMIRU DJUJIĆU (sedmi (7) dio)

Poznati agent Gestapoa Konard Klaser, jedan od najsposobnijih protukomunističkih stručnjaka, koje su Nijemci imali, bio je zaista prijatelj Hrvata, posebno ustaških krugova i tp radi naše efikasne protukomunističke borbe. Taj je čovjek padao i u nemilost radi intrige srpskih krugova i Srbofila Nijemaca u Beču i prije u Beogradu. Ali kada se je ipak vidjelo, da Hrvatska postoji, i kada se znalo, da general Luburić ostaje u Domovini i ne ide u emigraciju, onda je "Kaka", kako je bio zvan, bio poslan u Hrvatsku. Predstavio se je sa punomoći Hitlerovog Glavnog Stana, upravljenom na mene, u kojoj mi se dalo znati, da je Konard Klaser postavljen za Glavnog njemačkog povjerenika za poslove otpora komunizmu na Balkanu. Imao je posebno pismo Himlera i Kaltenbrunera u istom smislu. Ja sam pristao da ide s nama i bude veza s onim njemačkim ustanovama, koje se budu borile protiv ruskog komunističkog terora i njegovih slugu. kao antikomunisti brzo smo se sporazumjeli, a sporazumjet ćemo se i sa svakim drugim antikomunistom na j, pa, naravno, i sa srbskim antikomunistima, kojima bude jasno, da možemo biti dobri susjedi na Drini, i nikakva braća iza tih linija.

Ja sam zahtijevao, da mi se podredi, što je i učinjeno, kao što su se uostalom podredili i zapovjednici Unagarističke Madžarske Legije, te Albanske legije, i na kraju Crnogorska Vojska, koja je priznavala Sekula Drljevića za Šefa Crnogorske Države, koju je priznala Vlada NDH. Ona je imala svoga zapovjednika, pukovnika Agrama, ali je operativno, stegovno i materijalno bila meni podređena. Njemačka misija, sastavljena od stručnjaka podzemnog rata, diverzije, dojavne službe i tehničke ekipe, podredila se unaprijed, i tako izvršila sve svoje naloge. Koristim ovu zgodu, da odam počast velikom njemačkom antikomunisti Konardu Klaseru, koji je junački pao u borbi protiv srbokomunizma, a

neka Bog, Povijest i Njemački narod kažu svoju riječ o drugim Njegovim djelima, i djelima Njegovih šefova. Nas su interesirali samo i jedino kao saveznici i antikomunisti.

Zahvaljujući izvanrednoj tehničkoj spremi njemačke skupine, ja sam imao potpuni pregled svih komunikacija između Srba, od kojih je veći broj imao Njemački karakter i osoblje. Naša je pak posebna služba pratila kretanje Vaših jedinica. Ni jednog časa Draža nije imao na umu pomagati hrvatske Oružane Snage i suradjivati s nama, ni u Hrvatskoj, ni u Sloveniji, nego je imao cilj prebaciti što više oružanih četnika na zapad, da se vrate s engleskim oružjem i kraljem Petrom i sruše ono, što bi još ostalo od Hrvatske. Dražine izjave na procesu u Beogradu, kao i nadjen materijal, dobro to potvrđuju.

Zato sam Vam bio postavio uvjete, da sve Vaše jedinice budu pod nadzorom mojih časnika, da budu izmiješane među moje jedinice, da budu podređene mojem taktičkom zapovjedništvu, da se predadu nama oni, koji su se o naše interese teško ogriješili, da budu gosti na hrvatskom području, a ne krvnici, kao što su bili, i.t.d., i.t.d.

Zato i danas postavljamo uvjete: priznajte ono naše, priznajte **granicu na Drini**, (ja **podvukao, mo**) jer bez toga nema mira, nema mirna razlaza, nema sporazuma i nema pregovora. Čemu se varati? Nitko od nas ne želi rata, posebno ne krvljenja nakon rata s komunistima. Ali mi znamo, da će do njega doći i ne želimo prevariti sami sebe. Bit će novih četnika, jer ih odgaja Dr. Milan Stojadinović, kada u svojim novinama piše o srpskom Dubrovniku i srpskim zemljama sa granicom na Kupi pod Zagrebom.

Zato nemojte gubiti vrijeme sa "srpsko-hrvatskim stručnjacima", sa Subašićima, sa Raićima, koji nude podjelu Bosne, sa vječnim izdajicama, sa plaćenicima, sa pokvarenjacima, nego razgovarajmo o tehničkim pitanjima, kako smo to nekada činili: kako se razgraničiti, kako usmjeriti borbu protiv komunizma na terenu, i svaki na svom području, za svoj ideal, za svoj narod i svoju Državu. Ne pokušavajte s novim podvalama, novim jugoslavenstvima, jer je sve zabadava. Najbolju uslugu možete napraviti vašoj Domovini, ako načinite još jedan korak i svom narodu kažete punu istinu.

Nastavlja se. Otporaš

Posljednje uređivanje od Bobani : 02-02-2014 at 15:23

03-02-2014 15:03 [#142](#)

[Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

OTVORENO PISMO DRPSKOM GENERALU SVETOMIRU DJUJIĆI (osni (8) dio)

Kako su neozbiljni Vaši novi stručnjaci, neka posluži i ovo: Raić, prosječan novinar

dobrog, ali vrlo problematičnog Obzora, sam Splitsanin i bez ikakvog ozbiljnog studija stanja o Bosni, nudi granice na Bosni i Sarajevo Srbiji, kad već imate tamo većinu, kakvom on kaže. Kakva je to neozbiljnost, na koju je jedva tko prstom pokazao! Baš istočna Bosna i Sandžak imaju čisto hrvatsko muslimansko obilježje, dok Srba, iliti pravoslavnih, ima u zapadnoj Bosni. Dakle Hrvate muslimane predati Srbima, a onda, poput Banovine ispraviti "klin" srpstva, koji se usjekao u živo tijelo u zapadnoj Bosni i kroči prema moru i Slovencima, - i predati to Srbiji, jer je "srbsko". Šta zna Šubašić o Bosni, kada je čitav život u Argantini i uvijek u službi sad vraga, sad djavla, sad sotone, ali nikada u službi ideala hrvatskog naroda. Ne pravite politike ni tražite posrjedstvo hrvatskih izdajnika, nego hrvatski patriota. Ne tražite one, koji su nas zvali "ustaškom paščadi", a Vas, braćom, nego razgovarajte s onima, koji imaju prava govoriti u ime naroda i kadri su krvlju potvrditi svoju vjernost Drini, kao povijesnom, prirodnom i etničkom bunkeru. Ako ne želimo da i opet Drina nosi tjelesa naših dragih, da Ustaše ubijaju Vašeg poslanika, a Vaše četničke jedinice pod zapovjedništvom komesara ([čitaj partizana, mo](#)) živa linčuju mog maloga Bracu i stotine tisuća naših i Vaših Braca, onda treba tražiti MIR SA ONIMA KOJI MOGU VODITI RAT. A uvijek je granica na Drini!

Gornje je već i zato potrebno, jer je genijalni srpski plan "klina" i sastanka sa Slovencima već bespredmetan. Slovenci idu za svojom državnom samostalnošću. Imao sam prilike u Zagrebu razgovarati, uz generala Moškova, sa vojničkom i političkom delegacijom Slovenaca, koji su tražili našu suradnju, a imao sam priliku i poslije razgovarati s uglednim slovenskim rodoljubima, koji su se u šumi borili protiv srbokomunizma. I tamo Vi Srbi možete naći samo po kojeg starog politikanta, izdajnika slovenske narodne stvari, ali nova generacija, i posebno širi slojevi traže svoju Državu. Srpski političar Dr. Eugen Jocić u knjizi "Uništite Jugoslaviju" otvoreno kaže, da simpatizira Hrvatski Narodni Odpor. Sekula je posijao dobro sjeme među starim u Crnoj Gori, a nesretni crnogorski proleteru drugo sjeme, crveno, među mladima. Vama ostaje samo još nostalgija, jer će se Crnogorci prije ili poslije od Vas odcijepiti. Prekinuta je i gradnja strateške pruge Beograd-Bar, jer šefovi crvenog Beograda jedva vjeruju, da će se nakon rušenja Tita moći očuvati ta pruga za Srbiju. Nedaju da se gradi baš Vaši, srbijanski ljudi, jer ne vjeruju u jugoslavensku budućnost. Macedonski će narodi ustati kao jedan protiv Vas čim mi povedemo borbu. ([Mi, tj. Hrvati, general je htio reći. Tako je i bilo. To je dokazano i Domovinskim ratom, mo](#)) Zato je najbolje ne računati s hrvatskim izdajicama, ni sa talijanskim imperijalizmom i kazanima. Svijet je mnogo napredovao, a hrvatski narod je izučio i još jednu školu. U Dalmaciji mrze Srbe gore nego u Lici, a pokazuje se, da i mnogi trijezni Srbi i pravoslavni na teritoriju NDH žele Pax Croatica na Drini, jer znaju, da je to jedini uvjet slobodi, sreći i napretku.

Svaki hrvatski političar, bez obzira tko bio, automatski će izgubiti svaku podršku hrvatskog naroda i posebno hrvatskih boraca, ako ne bude u pitanju Drine jasan, potpuno jasan. Glupo je govoriti o muslimanskom problemu, to je hrvatski problem opstanka Države Hrvatske. Zato mjesto novih podvala, ograda, bratstva i neojugoslavenstva, budimo posve stvarni, ako uopće želimo, da nas zapadni saveznici ozbiljno shvate i da nas oni s istoka ne izigraju jedne protiv drugih.

Velike se ribe hrane malim ribama. Hrvatska i Srbija samo dva zalogaja, dvije ribice. Ali ako bude u nama političke svijesti, mi možemo još uvijek mnogo učiniti, ali svaki na

svom području; možemo oslanjajući se na vlastite snage, još srušiti mrski komunistički režim i stvoriti na ruševinama Jugoslavije naše nove Države: Srbiju i Nezavisnu Državu Hrvatsku.

Mi smo našim postupkom prema Vama ili Vašem sinu dokazali, da imamo kriterij, dokazali smo, da nam je stalo do mira, ali ne toliko, da bi ga prihvatili uz svaku cijenu. Ono su bili isti hrvatski sinovi, koji su jurišali s bodom na Djurišića i koji su nosili gunjeve, lijekove i hranu Vašim ranjenicima. Moji su ranjenici bili poklani u zagrebačkim bolnicama, a vaše smo preveli u bolničkom vlaku i pod pratnjom moje časničke i dočasničke škole, da zaštita bude jača i sigurnija. I da završim s poznatom narodnom pričom o **TEŽINI KAMENA MEDJAŠA.** (Ja premazao i podvukao, mo)

Nastavlja se. Otporaš.

03-02-2014 21:50 [#143](#)

Bobani

tari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

OTVORENO PISMO SRPSKOM GENERALI SVETOMIRU DJUJIĆI (deveti (9) dio)

"Živjela dva susjeda, i nastao spor radi zemlje. Jedan se zametne kamenom medjašom, koji nije bio ništa naročita, i htjedne ga pomaknuti na štetu susjeda i na svoju korist. Ali pade, kamen ga poklopi i ubi. Ostao je tamo pokopan, a nad njim kamen medjaš. Narod o tome govori od vjkada i jedva ima sela, u kojem se ne priča o kojoj historiji KAMENA MEDJAŠA. Uvijek tragično svršava onaj, tko se s njim zametne, a uvijek se tuku oni, koji ŽIVE POD TERETOM KAMENA MEDJAŠA, tj. oni, koji se prepiru. I tako je to bilo, dok se kamen nije postavio na svoje mjesto.

Zar je potrebno. da Hrvati i Srbi vječno žive pod teretom kamena medjaša? Ne! Odlučno tvrdimo, da je želja Hrvata za mirnim i sredjenim životom velika, ali ovo se ne održava u novinama, koje izdaje Dr. Milan Stojadinović, jer odgaja nove četnike huškajući ih na "ono malo Hrvata u Bosni". Ne vidimo kako se može tražiti miran razlaz i uspravljati hrvatsku emigraciju s pričama o novom "Baji" koji je sve predvidio, kada novine toga "Baje" traže BOSNU i Dubrovnik, a hrvatski im izdajnici, tobože u ime kompromisa, već nude pola Bosne i granice sa Sarajevom u Srbiji!

Nakon što je hrvatski narod okusio slast slobode i nakon što su Legije smrti branile Drinu i orosile svaki pedalj Bosne hrvatskom krvlju, nema kompromisa bez granice na Drini. Ona je naša u svakom pogledu, a pta da varamo sebe i svijet, ako sutra opet trebamo braniti dom o obraz od četnika, koje će i opet voditi "rasovi", ali koji će od svake beogradske vlade dobivati topove, puške, hranu, novac i časnike, kao što je to bilo u

zavjeri Principa i Gavrilovića, i kao što su kasnije Nedić i Ljotić slali ljude, oružje i novce Pavlu Djurišiću. Srbi su podigli spomenik Principu, hoće i Pavlu prije nego Vama, ili bilo kojem generalu srbske vojske, jer je Pavle Djurišić izvršavao onu „zavetnu misao“, koju i danas na svoj način širi Dr. Milan Stojadinović.

Nama se je već*predbacilo, da ne želimo mirni razlaz sa Srbima, a Vaš, srbski, stručnjak Subašić već je bacio anatemu na Ustaše i na sve one, koji bi mogli stajati na putu novoj podvali. Želilo nas se uljuljati u san sigurnosti, mirnog razlaza, a k tome, , kod nas Hrvata je vrug, da imamo uvijek ekipu pacifista, koji su služili Vama Srbima. Ne, nema sigurnosti, ne može je biti, ako sutra moramo na Stradunu krv liti mi i naša djeca, jer smo se dali uljuljkati, prevariti, nasamariti.

Kao nekada, Vi imate jednu ulogu, a novi Andrići su u većini, i oni mobiliziraju hrvatske izdajnike, Ali, kao i nekada, tu su HRVATSKI VOJNICI, borci, veterani iz naših ratova sa srbokomunizmom i sa veliko srbskim četnicima, koji bdiju nad onim, što se sprema. Uvijek su nam govorili da smo glupi, jer da ne znamo šta hoćemo. Govorili su nam, da smo jaganjci. Prevarili su se. Meni osobno je rekao pred svoju smrt Vojvoda Mane Ratković, kojega su naše vojničke vlasti osudile na smrt radi počinjenih zločina, [\(To je taj isti vojvoda Mane Ratković o kojem je general govorio u svojem famoznom i povijesnom govoru Hrvatima za Deseti Travnja 1968. godine, mo. Otporaš\)](#) da je naš spas 1941. godine bio u tome, da smo na vrijeme uvidjeli opasnost, koja nam prijete. Da smo Vas na vrijeme upoznali, i da smo pokazali, da nismo janjci, ni glupaci.

Nastavlja se. Otporaš.

03-02-2014 21:52 [#144](#)

[Babalu..](#)

Član u nastajanju

Datum registracije

May 2013

Poruke

134

Citiram : Ni jednog časa Draža nije imao na umu pomagati hrvatske Oružane Snage i suradjivati s nama, ni u Hrvatskoj, ni u Sloveniji, nego je imao cilj prebaciti što više oružanih četnika na zapad, da se vrate s engleskim oružjem i kraljem Petrom i sruše ono, što bi još ostalo od Hrvatske.

Oni,Srbi nikad nisu imali namjeru pomagati Hrvate,oni su prema Hrvatima uvijek bili dvolični,oni svi o Hrvatskoj misle kao i Draža u gore navedenom citatu. Predsjedniku Josipoviću savjetnik je čovjek koji uopće ne skriva Dražine ideje i stajališta o Hrvatima,a tebi treba dati Nobela za ova pisma,proklet bio ako

03-02-2014 22:54 [#145](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Poštovani kolega i dragi prijatelju **babalu ...**drago mi je da čitate što je hrvatski general Drinjanin, Vjekoslav Maks Luburić pisao. Bit će toga još. Mene povijest zanima, pa mi je dragi da ima još i drugih Hrvata koje povijest zanima. Pozdrav. Otporaš.

04-02-2014 00:15 [#146](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

OTVORENO PISMO SRPSKOM GENERALU SVETOMIRU DJUJIĆU (deseti (10) dio i kraj ovog pisma)

Ne sumnjam ni sada u Vaše dobre namjere, inače ne bi ovo pismo izišlo u ovom obliku. Dodajte, gospodine generale i dragi prijatelju i opet u moj dom i nas dvojica ćemo, kao i nekada osobno i otvoreno razgovarati o svemu. Naša će sudbina ovisiti u prvom redu o nama samima, o našoj svijesti, snazi i odlučnosti. Von Clausevitz je rekao, da je hrabrost nekada najveća mudrost. Budite hrabri i uzmite na svoja lrdja teret, kao što ga je nekad uzeo Nedić. Recite svojim zemljacima, da smo mi Hrvati većina u Bosni, i da smo odlučni ići do kraja, do zadnje kapi krvi putem Jure francetića i Legije smrti na Drini. Novim će se Djurišićima dogoditi novo Lievče polje, i novi će Mane Rokovići prije ili poslije visjeti na kojem hrvatskom stablu.

Došli smo i opet u ćorsokak. Nitko ne vjeruje u mirno rješenje bez ugovora o onom osnovnom, o granicama. Nijedan Hrvat ne može vjerovati, da bi se moglo mirno razilaziti, ako Vi budete vladali Bosnom. Mi bi smo tada uživali mir groblja, kao i mnogo stotina tisuća Hrvata počam od Foče do Maribora, i od Boke do Subotice. Mi želimo pred zapadne saveznike ići s otvorenim kartama. Samo tako možemo se uspješno boriti protiv komunista, jer nitko neće davati svoje krvi zato, da mjesto srbokomunista dodhu Stojadinovićeви vojvode, koji će se kasnije proglasiti "rasovima". Može se napisati što se hoće, ali se ne može uvjeravati one, koji znaju i previše iz prošlosti, a da bi se dali tako lako prevariti novim labudjim pjevom "srbohrvatskih stručnjaka".

(Ovdje bi se trebalo za današnji novi hrvatski naraštaj pojasniti neke stvari iz prošlosti za koje oni nisu znali ili nisu imali priliku (sa)znati. Kada general Drinjanin govori o "hrvatskim izdajicama" i o "srbskohrvatskim stručnjacima" on ne sumnjivo misli na

Ivana Subašića, glavnog i odgovornog urednika časopisa "IZBOR" koji je neredovito izlazio u Buenos Aires-u, u vrijeme argentinske revolucije 1954/56 godine, i Nikolu Perića njegovog pomoćnika koji su svojim "simpatijama" prema Dr. Milanu Stojadinoviću uspjeli uvjeriti Poglavnika Dra. Antu Pavelića da se sastane s Drom. Stojadinovićem, što je Poglavnik i učinio. Taj sastanak Poglavnik/Stojadinović je toliko nevjerice i nesuglasica unio među Hrvate u tadašnjoj hrvatskoj emigraciji, da je taj sastanak uistinu polarizirao i pokolebao vjeru u Hrvate do te mjere da je došlo do razlaza između Poglavnika i generala Luburića. Čak se i danas osjećaju ožuljci tih trzavica i tog razlaza između uistinu dobrih i državotvornih Hrvata. Tko je imao priliku pratiti i čitati **PISMA MAKSA LUBURIĆA**, mogao je uočiti iz tih pisama mnoge zakulisne igre upravo ovog kruga kojeg general ovdje naziva imenima "izdajnici" i "srpskohrvatski" stručnjaci. Mo. Otporaš)

"Neojugoslavenstvo" je pogubnije nego i samo velikosrbstvo, jer s velikosrbstvom barem znamo na čemu smo i prema tome ćemo se spremati. Mi ne možemo u budućnosti čekati, dok nam ONU, (**Organizacija Ujedinjenih Naroda, mo**) ili Vrhovna Američka Komanda učini pravdu. Milijun Arapa je danas izvan svoje domovine Palestine, (**kao što je danas na milijune Hrvata izvan svoje domovine Hrvatske i Bosne i Hercegovine, mo**) pa iako je arapski blok jedan od važni faktora u međunarodnoj politici, dapače, pomalo se pretvara u odsudni činbenik, nitko ne može pomoći palestinskim muhadžirima. Mi smo jednom ostavljali ognjišta i puštali umirati muhadžire od četničkog noža, tuberkuloze, gladi i studeni, ali drugi put ćemo ginuti na pradjedovskim pragovima i ginući uklanjati one, koji nam mira ne daju u našoj kući. Tko još od Hrvata vjeruje srbskim obećanjima? Niti šačica hrvatskih komunista, inače izdajnika svoje domovine, neće da čuje o Srbima. Manje prijatelja imate u Hrvatskoj danas nego ikada u povijesti, pa zašto onda ne dati djetetu, i kazati: ne volimo se, ne ćemo se, nismo braća. nema izgleda za nove prevare i podvale. Svaki na svoje, a to znači, NA DRINU!

U nadi da će Vas ovo redci naći u dobrom zdravlju i stanju, da što prije krenete na put, kojeg naravno plaćamo mi, kao domaćini, očekujem skoro vidjenje, uz srdačni pozdrav

General vitez VJEKOSLAV LUBURIĆ DRINJANIN

bivši zapovjednik II. Ustaškog Sбора.

Stan, 10. X. 1955. g.

(Po ovom završetku pisma "bivši zapovjednik II. Ustaškog Sбора", moglo bi se zaključiti da je već tada, tj. 10.X.1955. general bio prekinuo sve veze sa Poglavnikom i da mu je već bio povratio sva odlikovanja i odrekao se svih časti i Titula, kao i kumstva. General je u svojim pismima pisao da je on svojom voljom i dobro voljon povratio sva odlikovanja Poglavniku, a ne kako se je to među mnogim Hrvatima širilo da ga je Poglavnik isključio iz Ustaškog Pokreta i ustaških redova. I sam Poglavnik je pisao svojim suradnicima da mu je general Luburić povratio sva odlikovanja i odrekao se svih časti i dužnosti, te da bi, piše Poglavnik, zardžao red i mir u HOP-u, prihvatio sam Luburićevu ostavku. Otporaš.)

08-02-2014 01:24 [#147](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ZA MOG DITINJSTVA U JUNAČKOM LJUBUŠKOM ... RIJEILIKASNIJE

POČI NAM JE " NAPRIDKOVIM" PUTEM

piše: Gen. DRINJANIN u jednom od nedavnih listova piše nam:, najsigurnije i najhrvatskije hrvatsko kulturno stvaranje na ikavštini. Pa kako bismo se onda mogli odreći našega za volju nekakvog "je "Napridkov" napor je zaista pohvalan i vrijedan dobre sudbine. Ikavština je jezik naših didova, pa kad i ne bi bilo drugih razloga, sentimentalni bi bili dovoljni, da nas potiču da se žrtvujemo za očuvanje tog našeg čistog hrvatskog narodnog govora. Medjutim, i bez ulaženja u meritum jezičnog problema kao takvoga, postoji politički razlog koji nas upravo sili, da se sa našom ikavicom i u pismu služimo. Ona je samosvojni jezik Hrvatskog Naroda, jezik, koji nikada nije bio ničiji drugi, a najmanje srpski, kao što ni danas nije ničiji nego hrvatski. Odatle i nužda da našu ikavicu spašavamo, pa da se tako i sa njom razlikujemo od Srba i Srbijanaca. To je odsudno u političkim zbivanjima!

Ima i kulturnih razloga, koji proizlaze iz činjenice, što je najstarije zika", koji nam je postavljen skupa s ostalim produktima "slavomanije"?! Priko tih podvala zacrtan je put Bleiburgu, gdi je južnoslavjanska krlatica "jedan narod jedan jezik treba da imade", dosegla svoj vrhunac. Sve je to plod jednog davno djavolski pripremljenog plana, kojem smo mi nasili. Pitanje je sada, kako se spasiti iz tog vrtloga?

Eto, govorilo se je i o "ustaškom pravopisu" i odbijalo se "koriensko pisanje" iz stranačarskih razloga, a kad tamo i Maček mu pristaša ... Tako je nekako i s ikavštinom. Srdce i razum govori u njezin prilog. Zato se i "Napredak" mora održati, kao luč, koja osvitluje put. Prid hrvatskim intelektualcima je strahovita odgovornost!

Za mog ditinjstva u junačkom Ljubuškom, nisam nikad ni pomišljao, da bi nešto drugo moglo biti hrvatski osim ikavice. Tek kasnije, kad su veze sa selom popustile, i škole (s kojima su upravljala tudjinska ministarstva) učinile svoje, dogodilo se ono što se dogodilo i ostalima. Zatim je došla emigracija, pa borba na život i smrt, gdi se nisam mogao baviti s tim problemom - a, iskreno govoreći, nije me stvar ni zanimala. Tek kad sam posli rata bio ranjen u šumi, imao sam vremena razmišljati o svačemu - pa i o tome. Posebno kad su mi čobanice donosile mlika... One nisu govorile ni "mlijeka", ni "mlijeka", a još manje "mleka"...

Kad čovik trpi, a k tome osudjen na nekretanje, postaje filozofom. Misli. Tako je i meni sinulo prid očima, ovo što se zbilo jednom narodu s tisućgodišnjom kulturom!...

Velika je zasluga Hrvata muslimana i u tome, što su se za vrijeme tudjinskih haranja po našem području, izolirali i tako spasili mnogo autohtonog hrvatskog kulturnog blaga, medju kojim svakako prvo misto zauzmlje hrvatski jezik: ikavica, po njihovim mahalama i kućama.

Kad sam, dakle, počeo čitati Tvoje (radi se o osnivaču i glavnom uredniku "Napredka" Peri Tutavcu, moja opaska, Otporaš) stvari, od srдца sam se veselio.

Izdrži!!!

Virujem da žrtva oko "Napridka" neće biti uzaludna. Osigurat će svom rodu i svom imenu čestito mesto u povisti Hrvatske, tim više što je u teškim emigrantskim prilikama znao nositi jedan borbeni stieg; stieg narodnog govora i narodnog pisma.

Čvrsto sam uviren, da će se jednom morat poći "Napredkovim" putem, pa to neka služi na čast njegovu uredniku, suradnicima i prijateljima, koji omogućuju izlaženje i širenje "Napridka" i s tim rasplamsaju baklju zapaljenu.

Mnogo sreće, Pero, jer to je kao da stojiš u borbi na čelu divizije. "Ikavska" je postala udarnom. Stani na biljegu dok i drugi stignu. Divizija "Drine" će svoje isto učiniti. MAKS.

09-02-2014 17:45 [#148](#)

[Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

VELIKI ILI MALI MAKS LUBURIĆ

(Izvor: kamenjar.info)

Dinko Šakić je zet Maksa Luburić. Dinko se je preselio iz Buenos Airesa u Madrid poslije pogibije generala Drinjanina. Tu je već bio i tiskaru DRINAPRESS preuzeo puk. Stjepan, Štef Crnički. Trebalo je skoro puna četiri mjeseca rada i natezanja sa španjolskim vlastima dok su sve DRINAPRESSA stvari prešle službeno u tuke Glavnog Pročelnika HNO Rudi ERIĆE i Dioničara tiskare DRINAPRESS.

Prvi broj novine OBRANE 109-110 je izišao u kolovozu 1969. Tu na stranici 19 možemo pročitati slijedeće:

"ATENTAT NA GENERALA VJEKOSLAVA VITEZA LUBURIĆA

Na brojne upute sa svih strana svijeta, kako se odigrao napadaj ne Generala Luburića nije moguće sa sigurnošću odgovoriti. (Nije tada, ni puna četiri mjeseca od ubojstva, ali jest danas skoro poslije 45 godina, mo Otporaš) General je mrtav, a ubojica (ili ubojice) nije još u rukama pravde. (Na svu žalost još se uvijek slobodno šeta po našoj Bosni i Hercegovini, mo) No može se sa stanovitom sigurnošću ustanoviti kako je izvršen zločin.

General Vitez Luburić je ispirao usta i u tom času ga je ubojica udario iza ledja željeznom šipkom po glavi. Udarac je bio smrtonosan, te je General odmah pao na pod. Ubojica ga je udario još dva puta, a zatim ga je mrtvog ubo tri puta nožem s ledja. Potom ga je odvuкао na suknenom zastoru za prozor u susjednu sobu, gdje ga je sakrio. Zločin se je odigrao u nedjelju, dne 20 travnja oko 11 sati prije podne a otkriven je slijedećeg dana u jutro. (Za sada najbolje detalje oko ubojstva generala Drinjanina donisi dr.

Miljenko Dabo Peranić u svojoj knjigi: POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA. mo, Otporaš.)

Ubojica je Ilija Stanić. To je od vlasti ustanovljeno. Vlasti drže, da je u zločinu sudjelovalo više zločinaca. Imade takodjer više osumnjičenih. Vlasi vode svestranu istragu. Nedvojbeno je, da je taj zločin djelo jugoslavenske Udbe. Sve ostalo su prepričavanja i izmišljotine."

10-02-2014 01:03 [#149](#)

[Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

CROATIA'S WAY OF THE CROSS - THEY FELL FOR THEIR COUNTRY **KRIŽNI PUT HRVARSKJE - ZA DOM SU PALI**

general DRINJANIN

5.VI.1966

Mil. gdja Zora Levenski,

Toronto

Milostiva gospodjo i draga sestro !

Dobio sam knjigu Tovila Mate na engleskom jeziku i ja Vam se zahvaljujem. (Radi se o knjizi koju je napisao gosp. Mate Tovilo iz Toronta: KRIŽNI PUT. Prevedena je na engleski 1966. Mate Tovilo je bio vojnik HOS-a NDH. Pozvao sam ga u San Francisco 1978. godine da prikaže film HRVATIMA SAN FRANCISCA I OKOLICE: "JEDAN DAN POGlavNIKOVA ŽIVOTA." On se odazvao. Iznajmili smo u Redwood City Kinodvoranu. Hrvati su se znatizeljno odazvali i bilo je oduševljenje iznad svih očekivanja. Knjiga na engleskome nosi naslov kakav sam gore stavio. Mo, Otporaš) Mi ćemo preporučiti stvar, kao i svaku, koja je dobra, i posebno ako je na stranim jezicima.

Mi od svega dadnemo vodećim ljudima i posebno vojnim zapovjednicima sve na stranim jezicima. Molim Vas da bi zamolili brata Tovila da nam pošalje deset komada, koje ćemo dati vojničkim zapovjednicima, kao što smo im dali i sve drugo. Mi ćemo mu rado dati u zamjenu naše stvari.

Znam da Vam je br. Ratko povratio novce i vjerujem da ste kupili izravno dukate. Mi to kao i svaku drugu stvar preporučimo, ali nemamo veze sa trgovačkim dijelom. (Ovdje se radi o jednom Hrvatu, Zlatku Tudjinu, koji je otvorio svoju trgovinu zlatnina ili zlatarstva na adresi: 8 Munchen 2, Gabelsbergerstr. 69, W: GERMANY. Mnogi Hrvati su naručivali razne zlatnike kao dukate u obilku hrvatskih velikana, mo).

Ovdje ima poteškoća oko stranih novaca, i ja sam uvijek slijedio u tom pravcu instrukcije

i dobio od njih priznanje. Ja sam davao državi čekove i onda kada je dolar vrijedio dvostruko na crnoj burzi. Oni su meni dali zaštitu za moj život i jedan general ne smije se baviti poslovima ovakve prirode, iako skoro svi čine. (Ne mogu odoljeti da ne kažem i ja koju riječ glede ovoga što je upravo general rekao. Ovo je jedno izvanredno svjedočanstvo jednog časnog, poštenog hrvatskog generala. Kamo sreće da su svi oni koji su se koristili "ratnim profiterstvom" bili kao i general Drinjanin, možda, kažem samo MOŽDA, da nikada ne bi izgubili NDH, ili u najmanju ruku da nikada ne bi došli do Bleiburga, tj. da Bleiburga ne bi bilo. Ima toga mnogo za reći, ali neka ova PISMA MAKSA LUBURIĆA kažu nama Hrvatima ono što bi trebali znati a ne znamo. Znam, kroz ova pisma sam to primijetio, da ima mnogo ponavljanja, ali zato se i zovu pisma koja su u jednu ruku kao i osobni razgovori. Jer kroz osobne razgovore se mnogo kaže, što se inače ne bi reklo preko novina i knjiga. Zato će ova pisma imati svoju specifičnu ulogu u hrvatskoj literaturi, osobito onda kada se netko potruži i sve stavi u: SABRANA DJELA MAKSA LUBURIĆA. Mo) Mora se uvijek braniti vlastita kategorija, da je i drugi onda priznaju.

Ja Vas molim da svima oko Vas izručite pozdrave i stavite im na srdce, da traže ruku brata, a ne ne brata, pa i onda ako se ta braća ne slažu u svemu.

Još jednom topla hvala za sve ono što ste na svim poljima učinili, a i u našim akcijama isto. Uz rukoljub, odani Vam

general Drinjanin.

(Napomena:

Maloprije sam nazvao prijatelja Blagu Nižića u Toronto i pitao ga o gospođi Levinski. Blago Nižić mi je rekao da ju je vrlo dobro poznavao. Ona je podrijetlom Čehinja ili Slovačkinja. Udata za Hrvata. Njen muž je bio hrvatski vojnik u HOS i da je poginuo u borbama u Trstu ili oko Trsta 1945. Blago nadodaje da je gospođa Levinski velika Hrvatica kao i Katerina Zrinski. Tako veli Blago Nižić.)

14-02-2014 03:23 [#150](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

DALI JE MAKSA LUBURIĆ KRŠTENI KUM ILIJI STANIĆU???

by [Otporaš Dnevno.hr](#)

[15th April 2012, 21:35#6](#)

JOŠ O ILIJI STANIĆU

Dragi Franjo,

Ovo sam potražio u mojoj kartoteki da ti pošaljem i da vidiš neke podatke o Iliji Staniću. Kako ćeš i vidjeti da je ovo poslato iz domovine jednome mome prijatelju, a ovaj mi strogo preporučio da ovo zadržim kao jednu veliku tajnu. Ne znam zašto, ali ipak tajna nije tajna ako ju više od dvojice znaju. Kako za ovu "tajnu" znaju više od dvojice, dakle da baš i nije tolika velika tajna. Zato ti ovo šaljem da vidiš šta bi iz ovoga moglo biti istina. Ovaj moj prijatelj iz San Francisca i Ilija Stanić su susjedi i poznaju se iz malih dana. Skupa su odrasli. Pošto je moj prijatelj nedavno išao posjetiti domovinu, zamolio sam ga da se raspita za Iliju Stanića i sve moguće što bi on mogao saznati. Jedan njegov prijatelj i poznanik njegov i Ilin mu je ovo poslao, a moj prijatelj iz San Francisca meni.

Pozdrav. Bog! mb, Otporaš.

Kako se može vidjeti i po datumu kada je ovo meni poslato i tko mi je poslao. Telefonski mi je rečeno da o ovome nikome niša ne govorim. Ovaj izvještaj je poslan na A. S. koji živi u okolici San Francisca, California. Rečeno mi je da je autor ovog opisa osobni prijatelj A. S., jer, da su on, A. S. i Ilija Stanić iz istog sela, susjedi, skoro vršnjaci i odrasli skupa. Kasnije, trbuhom za kruhom, svak na svoju stranu.

A. S. sam upoznao u San Franciscu u listopadu 1970 godine kada je igrao za Croatia Soccer Club. Od tada pa do ove 2011 godine mnogo puta sam imao priliku razgovarati s A.S. o Iliji Staniću, jer sam znao da su iz istog mjesta. Uvijek mi je govorio isto: da je Ilija jedan obični propalica, lažov i slično tome. Na pritisak mojeg prijatelj NM i mene da A.S. priko svojih veza iz Hrvatske pronađe i sazna nešto više i detaljnije o Iliji Staniću. Kako se može vidjeti i po datumu da je ovo meni poslato 24 travnja 2010 godine u formi najveće tajne. Ovo sam napisao danas, 28 rujna 2012 s namjerom da se ne izgubi i da se zna šta je meni poslato a da ne ulazim u istinitost ili neistinitost opisa. Svakako nije od viška ovo imati u vidu u svakoj razradi osobe Ilije Stanića. mb, Otporaš.

Sent: Sat, April 24, 2010 12:24:20 AM

Subject: IZ DOMOVINE

Zaista tko je Ilija Stanić. Evo upravo što izvještava jedan od sinova Svačić iz Sarajeva Ilija Ilko Čolić Stanić rođen iza polovice Travnja mj.1945 god. Čolina Ravan iznad sela Colopeći od oca Jozike i majke Andje. Kršćen u Ostrožcu u crkvi Presvetog srca Isusova negdje između Lipnja i Rujna 1945 god. Obred kršćenja po fratru;, Mićo; Budjinski. Na rukama Ilijina oca Jozike kumovan po Maxu Luburiću koji se tada nalazio na braniku domovine na Ivan Planini. Otac Ilkin Jozika Stanić poznati ustaški vođa i borac Obrane u selu Vrći-Klis. Jozika i svi Hrvati toga kraja borili se i branili čitavu regiju toga kraja od upada partizanski četnika i lokalni oznaša , skojevaca , knojevaca i koga sve ostaloga vraga. Poslije 1945 god. Jozika ostaje još uvijek u obrani toga kraja, negdje u 1946 -1947 u križarima pod vodstvom Šimića. Jozika je jedan od posljedni 7 Križara , Šimić, Stanić. Brkljačić, Vujinović, Drljo, Rašić, Rajić. 1948-1949 god. oznaši udbaši skojevci knojevci trebinjski gačanski partizanski četnici napadali su čitavu regiju počev od Bradine, Trečnjevice, Rasvara G. Višnjevica d. Višnjevica, Vrci, Pokojiste ,Radešine, Obri,

Ostrožac, Seonica, Zitaće, Podhum, Solakova Kula, Trusina, Vratna gora pa sve do Jasenika, imenovani Križari su se viteški borili i dali svoje živote za slavnu nam domovinu NDH. Slijedio je progon hrvatskog pučanstva sa gore imenovani mjesta, S Čoline Ravni velikoga imanja Jozike Čolića Stanića čitava obitelj i rodbina je protjerana u Ostrožac u zatvor a kasnije na radilište u barake na gradnju jablaničke brane -centrale. Teror nad svim obiteljima regije vodio je trebinjski partizanski četnik koji je bio glavni komandir milicije u Ostrožcu. Tako su hrvatske obitelji protjeravani od nemila do nedraga. Brana na jablanici završena dosta hrvatskog življa masovno se selio u Srijem ,Bačka, Indjija, Maradik, Slankamen, Stara Pazova, Zemun, i sva ostala mjesta diljem Vojvodine takodje i obitelj Čolić Stanić. Ilko (Ilija, tako su ga zvali i tako je Ilija Stanić bio poznat, mo) u problemima kod majke i sestara vraća se u Sarajevo kod tetke i brata Tomislava, te i tu u klapi svega i svačega na Grbavici te Dolac Malti Pofalićima, Vilsonova šetalista, kina Sutjeske operira, laže i mučka preprodaji karata lopovluka i kradje. Završava u kazneni popravni, vraća se u Konjic kod brata Luke koji je već kao udbin agent imao dosta dobar stan, Luka je na moranje radio za udbu, imao je izučeni konobarski zanat i radio kao konobar na lokalnim jugo vlakovima a kasnije međunarodnim, preko brata i šefa udbe Barića te agenata, Avramovića , Kuribaka, Kujundjića, Vase, Ristića, primljen (je, mo) u školu policije u borbi protiv terorista i inozemno dijelovanje. Najvjerojatnije 1965 odlazi u Sarajevo na školovanje, po završetku škole prebačen preko brata Luke u Italiju ili Austriju. Najvjerojatnije izučeni udbaški specijalac te tako sa vezom dolazi kod svoga kuma kao skrušeni i učeni bogomoljac gdje ni ma ko nebi sumnjao o kakvom se licilu radi. Iz Španije bio je u vezi sa bratom, kada je ispunio svoju recimo skrušenu misiju u selu Lisčići, pretežno muslimani, Luka i Ilko napravili su veselje da se udvore lokalnim udbašima skojevcima i knojevcima oznašima i partijcima, nije niko bio na vidjenu od katolika te tako da su udbaši i ostali pošli kud koji. Kada je Luka vidio da je Hrvatska po zagovoru stratega M. Luburića na velikom pomolu muka je njega mučila te je isti u mukama umro. Danas Ilija živi u Sarajevu ne u jednom stanu već u tri. Ilija je bio u vrhu redova sinova Svačić i on sam zna da su sinovi Svačić sve i svugdje i burno prate sve i o svemu diljem domovine svih Hrvata. Iliju takodje danas muka muči jer jest zaista sam sa sobom u problemu. Odani vaš iz redova Svačić.O.Viganj S Bogom!

(Moj dodatak,

S jednom jedinom željom ovo iznosim u nadi da će se netko (pro)naći koji poznaje neke podatke o gore navedenom. Hrvatski general Vjekoslav Maks Luburić, poznat kao general DRINJANIN, je ubijen istom metodom i skoro na isti način kao što je 1940 godine u Meksiko City ubijen Leon Lav Trocki. Otporaš.

Tko je Ilija stanić? bi trebalo biti pitanje svake Hrvatice i svakog Hrvata i o njemu pronaći sve moguće podatka. mb. Otporaš.)

20-02-2014 13:29 [#151](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013
Poruke
2,348

NAS SPAJA HRVATSKA I BOG!

(Pismo koje ću ovdje iznijeti je pisao general Drinjanin Peri Tutavcu Bilić u Argentinu. Pero Titavac Bilić je rođen 1913 u Dančanju, Hercegovina a umro u Buenos Airesu 9 listopada 1985. Pero Tutavac je bio hrvatski novinar, publicist, pisac, prevoditelj i jezikoslovac. U Argentini je izdavao "NAPREDAK" 1954., te "SVITLENIK" u kojima je nastojao Hrvatima vratiti njihov stari izvorni jezik "ikavicu".

Poznao sam Teru Tutavca preko organizacije HNO i novina. Po dolasku u Ameriku počeli smo se dopisivati. On bi mene često oslovljavao sa " Suborče " i " junače " a ja njega " Striče Pero ". Pero Tutavac je bio uski suradnik generala Drinjanina. Iz mnogobrojnih pisama se može primijetiti da su se poznavali još iz Domovine.

Neugodno sam se iznenadio kada sam u listopada 1985 godine saznao da je umro. Nedugo iza njegove smrti njegova supruga mi je poslala paket pisama/korespodencije između general Drinjanina i njega, kao i drugih stvari. Jedno od tih pisama iznosim ovdje za sve Hrvatice i Hrvate kako bi se upoznali kako su dva Hrvata, dva emigranta, dva fanatika, dva buntovnika i dva zaljubljenika u Hrvatsku živjeli u dužem svijetu, s tuđim običajima i zakonima ali uvijek u SIJENI HRVATSKE. MB, Otporaš.)

OVO PISMO NIJE IGRANJE "TOLDATA" **HRVATSKI NARODNI ODPOR**

general Drinjanin
13 . IV. 1962.

Bratu Peri Tutavcu
uredniku "napridka"
Buenos Aures, Argentina

Dragi moj Pero !

Ovoga časa želim Te obavjestiti o nekim važnom činjenicama, a za koji dan zgrabiti ću u ruke fescikle Južne Amerike, Argentine, Napredka, i Tvoj osobni, pa ću ti se odužiti na sve, postaviti stvar na svoje mjesto, odgovoriti na sve, i poći korak naried. Nu kako ću taj posao obaviti sa jednog stanovišta, koje Ti je nepoznato, to Te želim o tome obavjestiti.

Ovoga časa Ti piše Maks, ništa više, želim, vrlo želim, da suradnja podje i dalje. Nas spaja Hrvatska i Bog, a ništa nas ne dijeli. To mi je rekao Stepinac na našem rastanku prije povlačenja. Malo sam puta upotrijebio te riječi, u korespodenciji sa dva ili tri čivjeka i kada sam htio napraviti komparacije od efekta. Mene i Tebe spaja neizmijerna ljubav za majku Domovinu. Buntovnici, i valjda od rođenja. Bavimo se iluziornim stvarima, pa nas i zovu budalama, i zbijaju šale. (kao i mene što iznosim pisma Maksa Luburića i pišem o prošlosti hrvatskog rata NDH., mo. Otporaš.) Mene to ne smeta, vjerujem ni tebe. A eto bavimo se, kako vele, i novinarstvom, što nam zadaje i još više

briga, kao da drugih ne bi imali dosta. I veže nas još nešta : ne bojimo se. Ni jednih, ni drugih, pa zato, ni trećih. I kako se jedan život ne improvizira, ni naš nije improviziran. Nije važno da li se slažemo u svim detaljima političkog programa, ni da li sam Ti simpatičan, ili Ti meni. Ni to da su "prijateljevi prijatelji uvijek prijatelji, a neprijatelji neprijatelja su neprijatelji". Imamo svoje kriterije i Bog neka nas čuva od siromašnih duhova, a kada bi bili gradjeni na jedan kalup, značilo bi, da smo duhom siromašni. Mi smo širokogrudni u pogledima. Mi smo patrioti. Kršćani, katolici. Pa i vrag nas odnio ako ne bi bili kadri medju nama ljudski znati i razlike podnijeti., trpiti se medjusobno, i voliti se unatoč, recimo, razlika u trećima i u "sporednom". Eto, to je uvod.

Radi se o sljedećem : USTAŠKI BOJNIK STJEPAN FIŠTROVIĆ, koji se sada nalazi u Peru, Lima, na adresi apartado 3637. i valjda je i državljanin Perua, odredjen je jednoglasno od domovinskih i emigrantskih zapovjednika našeg nukleusa ([1. jezgra, srž, bit; 2. uporište, središte, Klaić, Rječnik stranih riječi, mo](#)), ZAPOVJEDNIKOM HRVATSKE VOJSKE ZA SVE JUŽNOAMERIČKE I SREDNJOAMERIČKE ZEMLJE. Nešto kao zapovjednik STOŽERA "SUR" "S".

To se je dogodilo nakon dugog razmišljanja i izmjene misli na sastancima. On se je odazvao kao stegovni i svjesni časnik i prihvatio toga nezahvalnog posla, kao što smo se Ti i ja i mnogi drugi prihvatili.

Mi, smo, Pero, vojnici. Mi smo i Ustaše. Ali smo sviestni svega, i znamo, kao što smo sigurni, da dijeliš naše mišljenje, da samo HRVATSKA VOJSKA može ostvariti borbenu jedinstvo hrvatskih ljudi, ([to je dokazao i slučaj Domovinskog rata, mo](#)) koji su voljni još, unatoč svega, dignuti stjegove REVOLUCIJE.

Trebalo je poći putem demokracije. Nu znaš i sam, da to ne znači putem anarhije. Mi smo se dobro posavjetovali, i za zapovjednika Stožera "S" niti se Fištrović natjecao, i niti sam ga ja gurao, niti se tko suprostavljao, niti je itko postavio "njet", kojega inače upotrebljavamo. Svako glavnije postavljanje mora biti jednoglasno medju nama, koji smo stvarali, vodili i odgajali hrvatsku vojsku. ([Dok ovo pišem, pada mi na pamet dali su se tako u zatočeništvu u Haagu osjećali hrvatski generali Gotovina, Merčep i drugi, kao što su se u emigraciji i izbjeglištvu osjećali hrvatski generali Luburić, Herenčić i drugi, mo](#)). Nu baš zato, jer se stvar dobro postavila, i kako smo i javno rekli, da ćemo se podrediti VOJNOM ODBORU Hrvatskog Narodnog Predstavništva, - do kojega će doći prije ili kasnije, i jer si ne uzurpiramo politička prava, koja pripadaju politici, stali smo na stanovište, da se i imenovanja

a. / smatraju definitivnima, dok se ista ne opozovu jednoglasno i prema kriteriju vojničkih zapovjednika. Sve to znači, da nam je svejedno, da li je nekome pravo ili krivo, simpatično ili ne, zapovjednici vrše svoje dužnosti, i

b. / branimo ih do groba. Mislim na to, da nećemo dozvoliti, da nam se jednom uprlja zato jer je bio HH-ovac, drugog jer je bio Ustaša, trećeg jer je bio domobranski, itd. "nastrojen". Inače korteši bi nas rastrovali. A kako mi gledam stvar iz horizonta povijesti i veličine zadatka, ne mislimo za volju korteša pa niti korteških prvaka mijenjati strukturu VOJSKE. Da, mogu se i moraju stavljati, skidati, mijenjati, itd. GLAVNI

ZAPOVJEDNICI I GLAVARI STOŽERA, jer stvar ovisi o političkim prilikama i potrebama, pa mogu imati rječ i snage IZVAN NAS. Nu nećemo dozvoliti, da se BOJNIKA FIŠTROVIĆA, ili pukovnika Batušića, ili pukovnika Pjanića žrtvuje fukari za gozbu.

Prema gornjim točkama I JER NEMA DRUGE MOGUĆNOSTI ZA BEZUVJETNI POČETAK, ne može se ovog časa za volju pretpostavki, za volju neodlučnih, za volju nekih, koji vječno čekaju "situaciju", - mijenjati stvar FIŠTROVIĆA.

Ako na teritoriju ima starijih časnika, to ne znači, da su isti isključeni, mimoidjeni, proskribirani, itd. itd. Jednostavno: EKIPA JE POČELA. I cilj joj je postaviti na noge ORGANIZACIJU. Nu, TERITORIJALNA ORGANIZACIJA je jedno, a druga je stvar MOBILIZACIJA ELEMENATA, pa iako eventualno tamo živi GENERAL, budući zapovjednik Hrvatske vojske, zbora ili divizije, - ipak ostaje bojniik Fištrović na čelu TERITORIJALNE ORGANIZACIJE: dok će general, eventualno biti postavljen za ZAPOVJEDNIČKO MJESTO KAMO SPADA. (Ne znam o kojem hrvatskom generalu NDH je ovdje riječ. General Ivo Herenčić je živio u Buenos Airesu, dakle na području "SUR" ili "S" kojem je bio na čelu Bojniik Fištrović, mo)

I isto ne znači, da sutra RADI POTREBE SLUŽBE, bojniik Fištrović, ne bude postavljen na drugo mjesto, a na mjesto TERITORIJALNOG ZAPOVJEDNIKA DODJE netko četvrti, možda jedan satnik, ili poručnik.

Stvaraju se i POKRETNE SNAGE I STOŽERI, koji mogu imati zapovjedna mjesta prema svojim sposobnostima i potrebama, i koje snage mogu biti danas u Argentini, sutra u Njemačkoj, prekosutra u Hrvatskoj. (Vjerovao tko ili ne, tako se je nekako i dogodilo u Domovinskom ratu. Ja sam osobno položio prisegu TRUP-u 1959 godine. Moj email nosi uspomenu na to: trup1959@gmail.com. Imam ovaj e-mail nekoliko godina. Vježbali smo se "po vojnički". Imali smo svoje poligone. Sve se krilo kao zmija noge od vlasti zemalja u kojima smo živjeli. Prije nekoliko godina me je jedan, koji je prije pola stoljeća bio sa mnom, upitao dali možemo govoriti sada o TRUP-u. Rekao sam mu: Što se mene tiče moja prisega ide sa mnom u grob, a ti radi po tvome, mo). Nu TERITORIJALNI STOŽER ostaje dok se ne sprovede REVOLUCIJA. Ona će izmijeniti mnogo toga, pa možda i sve nas, nu treba ju početi stegovno. Revolucija nije anarhija i njeni šefovi ne smiju pasti kao žrtve psihološkog rata, nego isti voditi, sredjeno, ledeno, hladnokrvno, sustavno, kao da se radi o jednoj trgovačkoj operaciji. NAŠA ZAJEDNIČKA TERITORIJALNA MJESTA ĆE BITI POPUNIDBENA ZAPOVJEDNA mjesta, i naša opskrba središta, i naša diplomatska predstavništva i naš nervni, obavještajni, spojni, edukativni, izvještajni centar. Nešto slično kao SBORNA PODRUČJA.

Zato tim ljudima trebamo dati zaštitu od korteša, uljeza, uhoda, i onih, koji danas kliču Hosana, sutra raspni ga. Poučeni teškim iskustvima, mi ćemo NAŠE LJUDE BRANITI DO GROGA. Inače im ne bi mogli zahtijevati rad, efektivnost, poslušnost i žrtvu.

A mi smo voljni sve od sebe dati, a da pri tome ništa ne tražimo, jer je put dugačak, i jer znamo, da će malo koji od nas, osobno, uživati plodove rada. Mi nikada više nećemo dozvoliti, da se žrtve za domovinu i zasluge u emigraciji, ili u politici, ili na robiji,

nagrade vojničkim činovima. Ima trgova u Hrvatskoj za spomenike, ima mjesta u Parlamentu za sposobne, ima novaca u slobodi za živiti i sredstava za nagraditi potrebne. ALI BAŠ ZATO SMO I ODLUČILI NE DOZVOLITI, kao što se dogodilo mnogima, da od danas na sutra budu ŽRTVOVANI NA OLTAR MIZERIJE. Na oltar Domovine, da. Ali na Olimpu Mizerije, ne.

Sve ovo, vjerujem nije ni potrebno bilo, da ti kažem. Nu ipak sam želio, jer bojnika Fištrovića uz nas i mene veže obostrano strostrano VJERNOST DO GROGA. A mi ćemo, između sebe stvarati kodekse, pa ako treba i suditi. Osiguran je potrebni kontrol, uz sami izbor, nu želimo se osigurati protiv hirova POLITIKE. Protiv mizerije korteštva, koji su nas doveli dotjerali. Jednom treba graditi na ljudima, i tim ljudima osigurati ono, što sam ja učinio u slučaju Rovera ([kada je Srećko Rover 1955. godine bio osumnjičen kao vodič prevodio u Kavranovoj Akciji 1947/48 ljude u Hrvatsku, da je radio za Oznu i ljude odmah predavao istoj. General Drinjanin je hrabro ustao u obranu hrvatskog časnika i sazvaio Častni Sud da se ovaj slučaj ispita, mo](#)), i što su mnogi učinili prema meni i rekli Poglavniku "Njet".

Ja sam Ti rekao VOJNIČKU TAJNU, jer vjerujem Tebi kao borcu. Ja ni ništa Tebe ne obvezujem, ali te ljudski obvezujem na čuvanje tajne. Tajna je svako slovo ove obavijesti ([a ne kao što je Mesić i kompanije predala visoke hrvatske vojničke tajne neprijatelju, mo](#)), koju nemaš pravo nikome reći, iako ju ja sutra publiciram, ili to učini bojničnik Fištrović.

Radi se o dvije stvari:

1. Prvo da znaš, osobno, Ti, Pero Tutavac. Da znaš radi rada, držanja, radi pisanja. Ja se u svemu, sasma, 100% identificiram sa bojničkom, on sa mnom, ostali sa obojicom, svi među sobom. Među nama nema izdaje, nema pametovanja. Htio sam do to znaš i radi "DRINE". "Drina je naša i Ti joj pomažeš, kao i mi tebi. Ja sam ti rekao, da ću posebno pisati o koracima, koje ćemo poduzeti KOD PRIJATELJA u svim zemljama za "NAPREDAK". Želimo da "Napredak" napreduje ....Druga je stvar dokle može, mora, treba, smije ili ne smije ići ta suradnja. O tome se može govoriti i ljudski planirati, pa i mijenjati planove.

2. Drugo je, sasma drugo, da li se Ti dobrovoljno stavljaš na raspolaganje bojničniku Fištroviću, kao vojničkar starješini, da mu pomogneš u čemu on nadje za potrebno. Tu opet ja nemam riječi, to je stvar kriterija Fištrovićeva. I Tvoja. Ti znaš mnogo toga. Ti znaš ljude. Poznaš "teren". Možeš ga izvješćivati. Možeš proturiti vijesti, letke, "patke", možeš koristiti u TERITORIJALNOJ MREŽI MOŽDA, MOŽDA MOŽEŠ "distranirati" /distranirati al enemigo/. ([koliko sam mogao ovu izreku razumijeti, značili bi ili moglo značiti; 1. pronaći neprijatelje, 2. rastjerati neprijatelje, 3. uhodati neprijatelje itd, mo](#)) Bojničnik je napisao seriju članaka o psihološkom ratu, koji se mogu mjeriti sa najboljima u stručnoj literaturi. Pa tu Pero može sasma javno ili sasma tajno, kako Vama bude konveniralo, učiniti neusporedivo velikih usluga TERITORIJALNOJ MREŽI, odnosno zapovjedništvu. Kažem: na Vama dvojici je, da do toga dodje, ili ne dodje, brzo ili polako, djelomično ili kompletno. Pa i onda, kada bilo radi čega do toga nebi moglo doći, na tebi je, da "poljubiš i ostaviš" zahvaljujući braći, koja su ti se povjerala vjerujući u Tvoje "čojstvo".

Osobno bih mi bilo drago da do toga dodje. A ako ne dodje, slijedimo, kao do sada, računajući na Tvoje "čojstvo" i moralnu obvezu, da nas ne otkriješ, ako osjetiš mrežu na drugom mjestu. Bit tajne ti je poznata. Ona te obvezuje. Stari si borac, pa ti je poznato.

Želim ti reći, za Tvoju osobnu informaciju, nešto o radu i bojniku. Ja sam imao privilegij, vrlo rijedak, da sam imao u mojim rukama TEMELJNE LISTOVE SVIH STARIH ZAKLETIH USTAŠA. Jedan od tih MALOBROJNIH je bio i Fištrović. Kada sam ja, kao zapovjednik SJEVERNOG PODRUČJA /Mađjarska, Njemačka, Austrija / pošao u Hrvatsku i preko srušenog mosta u Gjekenješu došao u Hrvatsku, prvo mi je bilo ići tražiti STJEPANA FIŠTROVIĆA. On je obavijestio Zagreb da sam stigao, on mi dao posebni vlak i prатnju za Zagreb. Tamo me čekao Voskovodja na bazi veze Fištrovića. Da Fištrović nije postao ZAPOVJEDNIKOM ŽELJEZNE VOJNICE, kako je to bilo na sastanku "pukovnika" u PTB.u određeno, zahvaljuje se "zaštitniku Poglavnika Josi Markoviću", koji se progurao prije pakta, a onda spriječio da se ZAISTA STARI DJELATNI USTAŠKI SURADNICI JANKA PUSTE STAVE NA MJESTA.

To Fištrović nije znao, ali mi smo znali. Fištrović je bio predložen za pukovnika i ulaz u PTB., a u planovima JANKA PUSTE bio je predviđen za zapovjednika gverilskih snaga. Pukovnik Servatzi, tada je, u NDH. a presiju nas, Jankopustaša izvadio Fištrovića iz jednog podruma, gdje su ga zgurali, kao i mnoge vrednote, da prevrće hartiju i tako smo ga izvukli i tako je postao zapovjednikom Ozlja grada.

Nu stari Bego se nije htio ili znao boriti, pa je i tamo ostao nezapažen, ali je Joso pokrenuo LIČKU VOLKSGRUPU, a kako su u Vojnici vladali oni, i tamo je ostao u pozadini, iako je dokazao neustrašivo i inteligentno vojničko zvanje, kao malo tko. Tako se dogodilo mnogima, jer kako bi se inače držali na površini "rasovi" da se dalo napried onima, koji nisu bili u klikama. Moškov je htio isto k sebi Fištrovića, ja sam isto htio, nu vojnica ga nije dala, jer je bio "bezuovjetno potreban". Da je bio kod Moškova, ili mene, a ne kod Servatzija, koji je bio lav, ali već šepav, onda bi Fištrović dočekao rat kao hrvatski general. To Ti kaže stari Maks, koji zna mnogo toga. Poglavnik je imao najbolje mišljenje o Fištroviću, a ja ću ti jednom, kada dodjem do moje stare arhive, pokazati bilješku Poglavnika,[I] (hoće li ikada itko uspjati doći do te ili tih bilješkaka, je velika tajna. Ja poznajem Hrvata koji je u Španjolskoj živio kada je ubijen general Drinjanin. On je španjolskim vlastima na njihov zahtjev pomagao neke stvari prevoditi sa hrvatskog na španjolski, mo) osobnu i vlastoručnu, na listu, koju sam mu predložio. To u (o) emigraciji. Nu zakon Pampe ((1) hladan južni vjetar u južnoamerčkim zemljama poznat po pampama, (2) tu u tom mjestu Pampa je živo predsjednik HOP dr. Stjepan Hefer kojeg je politika bila oprečna politici generala Drinjanina, mo) ti je poznat bolje nego meni. Nu ja sam odlučio i pod cijenu života izvući na površinu STOTINE ZAPOVJEDNIKA KOJE IMAMO I NA KOJIMA BI NAM MOGLA ZAVIDITI I AMERIKA. Nije istina da nas nema, da smo nesposobni, da smo kukavice. (Kakav pozitivizam je tada vladao u emigraciji hrvatske nepobjedene vojske NDH, mo) Da nam nisu zapovijedali da se predamo, povijest bi pisala o HRVATSKOJ VOJSCI KAO ŠTO PIŠE O KLASICIMA VOJNOG SVIETA.

Ja ću izvaditi na sunce i neke, sa kojima osobno nisam bio dobar, jer me nisu shvatili, ili

jer ja njih nisam shvatio, ili jer se neka misteriozna snaga uvijek medju nas stavila. Sada treba imati uma i srдца pa stvar postaviti na svoje mjesto. Ja imam suradnika, časnika, muslimana, intelektualaca, koji je tri godine bio u Glavnom Stožeru alžirske revolucije. Nemamo nikakvih kompleksa ni radi prošlosti, ni radi sadašnjosti, ni radi budućnosti. Bilo je hulja u našim redovima i ima ih svugdje, ali je bilo, ima i bit će genija, pa i poštenih ljudi u svim taborima. Ovi se i nude. Ja se neću bojati mobilizirati ih. A ti razmisli na šta mislim. Pa kako onda štititi u pogledu Fištrovića, i sličnih. Zato ćemo ih i braniti do groba, i padati ćemo tako, braneći se I MEDJUSOBNO. Tražimo sve, dajemo sve. Suditi ćemo si međusobno, ali i braniti od trećih, do kraja, do groba. Pa i onda kada ne bude imao pravo. Dosta nam je ropstva onih iz vana i onih iznutra. Eto, Pero, pa ako možeš s nama, dodji, imat ćeš prijatelje u dobru i zlu. Pa kako smo Poglavniku, jednom u dekadenciji, između Mare, Višnje, Jose i drugova, rekli "njet" reći ćemo i našem budućem Političkom vodstvu, pa bio tko bio. Nemožemo sužinski ni pred Mačkom ([Mačekom, mo](#)), Markovićima ([Ante Marković, predsjednik UKA i HOP-a, mo](#)), ni pred Heferom, ni Oršanićima. ([Ivan Oršanić predsjednik Hrvatske Republikanske stranke koji je osnovao u Buenos Airesu 1951 godine, mo](#)) Amen.

Naš stav "vjernost za vjernost i do groba" ne znači da ćemo sada lupati po krepaljoj kobili. Pa ni po Markoviću. Ako Fištrović odluči ići u Buenos Aires, pa htjedne razgovarati sa Heferom i Markovićem, slobodan je, jer su ti ljudi na teritoriju kojemu je na čelu. Kao i onaj u USA sa ostalima. Kao i pukovnici u Munchenu. Ja sam baš poručio i Jeliću i Varošu, da razgovaraju sa ovima, jer ja i tako ništa neću učiniti bez njih tamo, kao ni Usa bez ekipe naše. Nismo militaristi, ali ćemo padati u obrani HRVATSKE VOJSKE, ali i u obrani EKIPE, i u obrani OSOBE. Bez toga nema sretna početka.

Nikom ne namećemo / U OVOJ FAZI / stege. Nu doći će vrijeme, kada ću ju trebati nametnuti. Nu JEZGRU IZGRADJUJENMO VLASTITIM UMOM, SNAGAMA I ŽRTVOM. Ne prodajemo se nikome, tko god bude razgovarao, razgovarati će sa EKIPOM I SNAGOM KOJU VEĆ IZGRADJUJEMO. Jakima se daje pomoć. Tito i njegovi su ZAVRIEDILI pomoć, koju su dobili u svoje vrijeme. nitko do nas te snage neće izgraditi. Pa zašto onda čekati. Ne anuliramo stare vrijednosti, ali novu borbu mislimo mi graditi na STVARNIM SNAGAMA, a ne na fikcijama i mistifikacijama.

Sada Ti imaš riječ.

Grli Te odani Ti Maks
podpis.

21-02-2014 02:44 [#152](#)

[Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

"PRVI KORAK" HRVATSKOG NARODNOG ODPORA - PROČITAJ I ŠIRI DALJE!

Editorial "DRINA"

Apartado 5024

MADRID - ESPANA

" P R V I K O R A K "

H R V A T S K I V O J N I C I !

(Kako sam i rekao kada pronađem Okružno Pismo "Prvi Korak" da ću ga iznijeti i dati na uvid hrvatskim povjesničarima na raspolaganje, kako sami tekst, ideje istoga, tako i isto i način generalova pokatkada pisanja riječi korijenskog pravopisa NDH. Pronašao sam ga danas 20 veljače 2014. te ga dajem Hrvatima na čitanje, studiranje, razglabanje ali uvijek tako da se svaki pojedinac kod čitanja ovog Okružnog Pisma "PRVI KORAK" stavi u odraz vremena kada je general Drinjanin ovo Okružno Pismo pisao 3 veljače 1962., dakle dvije godine i 5 tjedana poslije Poglavnikove smrti. U ta vremena kada su Hrvati bili podjeljeni u dva tabora, da ne kažem i u više tabora, jedni koji su oplakivali Poglavnikovu smrt, drugi koji su se radovali i veselili, a bilo je i treći, četvrti itd. koji su stali po strani kao da ih ama baš ništa ne tiče, general Drinjanin i pukovnik Ibrahim Pjanić pišu ovo Okružno Pismo "PRVI KORAK" i daju iseljenim i zarobljenim Hrvatima na znanje da se sa borbom nastavlja za oslobođenje Hrvatske i ponovne Obnove Hrvatske Države. Otporaš)

Danas je 3. veljače 1962.g., niže potpisani legalizirali smo pred osnovnim španjolskim vlastima statute "DRINE" - dioničkog društva za promicanje hrvatskog tiska. Potpisani su po nama i po našim španjolskim prijateljima dokumenti o postanku i radu "DRINE", te je, "DRINA" vlasništvo Vaše, tj. hrvatskih vojnika i hrvatskih emigranata u slobodnom svijetu. Time je stavljena točka na pripremni rad i ovim okružnim pismom mi Vas pozivamo, da nas moralno i materijalno pomognete u izvršenju onoga dijela našeg sveopćeg plana, kojeg nazivamo "PRVI KORAK! -

1.) Editorial "DRINA" je djelo Vaše. kao što smo Vas nekada zvali da za svoju Domovinu dadnete svoj obol krvi, tj. DIONICU KRVI, mi smo Vas pred nekoliko mjeseci pozvali, da dadnete i svoj obol u ZNOJU, svoju DIONICU ZNOJA. Mi smo bili sigurni u hrvatske vojnike i ostale rodoljube, jer oni, koji su bili voljni dati svoju krv, uvijek će biti voljni dati i sve ostalo. Bili smo uvjereni u svijest hrv. vojnika i hrvatske emigracije, uopće. hvala Vam na povjerenju i na svijesti. tri su "DRINE" već izišle, kao i desetak okružnih pisama i još neke stvari za domovinu, - a četvrta "DRINA" se dovršava, i peta sprema. I još mnogo toga. prema tome su i opipljivi rezultati Vaše žrtve, a mi se nadamo u Vašu svijest i u Božiju pomoć, da ćemo uskoro moći obaviti i dio plana "PRVI KORAK", a onda redom, vojnički, staloženo, i ostale "Korake", pa i onaj zadnji, a to je sprovođenje hrvatskog narodnog ustanka u porobljenoj domovini.

2.) Mi smo se savjetovali sa velikom brojem hrvatskih zapovjednika; hrvatskih časnika, dočasnika i vojnika, kao i velikim brojem slobodnih gradjana, civila, najraznijih političkih i ideoloških smjerova. kako iz domovine, tako i iz emigracije stiže nam jednodušno mišljenje, da bez solidne HRVATSKE VOJSKE, bež oružanog ustanka i

borbe, nema nama ni slobode, ni života, pa ni same časti. Dok i mali, neznatni pa i poludivlji narodi postižu svoju slobodu i međunarodno priznatu državnu i nacionalnu nezavisnost, stari hrvatski narod, baštinik tisućugodišnje kulturne tradicije, ostaje u dvojstrukom ropstvu: tijelo mu je sapeto u okove beogradskog velikosrpstva i jugoslavenske državne ideje, a duša u okove bezbožnog komunizma.

Politički događaji krajem godine 1961. u redovima hrv. politike dokazali su, da naša politika, tj. naše političke stranke, ne samo da nisu kadre sprovesti djelo oslobodjenja iz dvostrukog ropstva, nego da na to uopće i ne misli, jer niti su osjetili zov krvi i duha iz domovine, niti su pokušali uopće izići pred slobodni zapadni svijet sa programom, koji bi bio u isto vrijeme i državotvoran i prihvatljiv po svijetu. Zato mi, hrvatski vojnici, svjesni odgovornosti i pozivanja, uzimamo sudbinu Domovine u svoje ruke.

3.) Mi hrvatskim vojnikom smatramo svakog hrvatskog sina, koji je sposoban za oružanu borbu. Hrvatska Vojska mora biti oružani dio svog naroda, koji će uz djelatno sudjelovanje svih narodnih snaga, preuzeti na sebe zadaću koja joj i pripada: oslobodjenje svoje Domovine i čuvanje reda i sigurnosti Države iza oslobodjenja. Hrvatski vojnik, zato, mora biti svaki hrvatski građanin, koji na vojničku dužnost bude pozvan. To je načelna stvar, pa zato se hrvatskim vojnikom smatra svaki građanin, koji je bilo gdje, bilo kada, bilo u čijoj vojsci, bilo pod kakvim okolnostima, služio u miru i ratu, ili je to pozvan učiniti. Tako je to u svim civiliziranim državama, tako je to svuda na svijetu, tako je to, nekada, bilo i u Hrvatskoj Državi. To je norma, zakon, običaj i potreba, pa se iz toga nitko ne može izvući.

4.) Mi unaprijed i načelno nikoga ne isključujemo. Mi to i ne možemo, niti smijemo učiniti, jer bi time ne samo nanijeli uvredu isključenom, nego bi učinili i zločin protiv interesa hrvatske oslobodilačke borbe, protiv Domovine, koja nas sve zove i treba.

Radi nesretnih prilika u našoj politici, radi teškog geopolitičkog smještaja našega prostora i radi skrajnjeg egoizma naših mnogobrojnih susjeda, mi smo kroz našu povijest bili križari i janjičari, krajišnici i panduri, legionari i askari, domobrani i ustaše, partizani i zaštitari.

Ali, sada već u atomsko doba, zaista je već došlo vrijeme, da budemo samo i jedino HRVATSKI VOJNICI, u službi hrvatskih strateških i političkih ciljeva, a sa hrvatskim oznakama, hrvatskim zapovjedništvom i hrvatskim i božijim blagoslovom.

Nas je premalo, a da uredjujemo svijet, ali nas je upravo dosta da oslobodimo svoju zemlju, povratimo čast našim stjegovima, i osiguramo slobodu i sreću svom narodu. zato nikog ne isključujemo, jer će svi trebati. treba samo svakog postaviti na mjesto, gdje može biti koristan svojoj domovini.

5.) Mi nismo "pučisti". Mi ne mislimo imitirati nikoga iz hrvatske ni strane političke pozornice. Mi ne želimo biti "pukovnička liga". Mi nismo "hrvatski militaristi". Mi se ne mislimo igrati diktatora, ni diktatorčića. Mi nismo neka nova ni stara stranka. Nismo ni nastavak ijednog pokreta, ideologije, organizacije. nas ne veže nikakva osoba, grupa osoba, ni bilo kakvi javni ili tajni politički program. Mi nismo ni u čijoj službi, mi

nemamo obveze prema nikome. Mi se ne mislimo vezati za rep bilo kome. Nas ne vode osobne ambicije.

mi želimo samo i jedino služiti ideju oslobodjenja i očuvanja države. hrvatski vojnici nisu zatajili ni 1914., ni 1918., ni 1928., ni 1941., pa ni 1945., jer smo u svim tim povijesnim zgodama bili spremni dati život na oltar Domovine.

Ako smo, ipak, stigli u ropstvo i u Bleiburg, bilo je zato, jer smo dobili zapovjedi od svoje Vlade i Vrhovnog zapovjedništva, da se predamo zapadnim saveznicima. Tada su bile pogažene naše zastave, tada su oskrvnuti grobovi palih, tada su heroji vezani žicom i poklani kao janjci. I zato: više nikada hrvatski vojnici nećemo propustiti nikome drugome svoju sudbinu!

6.) Mi nismo došli na zapad zato da spašavamo naše glave. Mi smo te glave davno založili i samo čekamo priliku, da pošteno i korisno iskupimo naš zalog. Ljubav za domovinu natjerala nas je, da ispitujemo i razloge našega pada. tako smo došli do uvjerenja, da i na nama ima grijeha za naše jade. Ako budemo sve krivnje stavljali na zapadne saveznike, a pri tome ne budemo imali pameti i hrabrosti uvidjeti i vlastite pogreške, onda nemamo prava zahtijevati od ostalih, da uvide svoje pogreške, koje se djelomično na zapadu priznaju, a pokazuje se i nešto volje, da se pogreške isprave.

Zato i hrvatska politika mora ispitati svoju savjest. Mi se neizmjerne veselimo kada čujemo Dra. Krnjevića, da će i On zgrabiti pušku u ruke i pohiti u Hrvatsku boriti se, ali mi bi bili još sretniji, ako Njegova stranka DANAS oda počast onima, koji su godine 1941. tu pušku uzeli u ruku i pali u vršenju dužnosti.

Mi smo sretni da čujemo: postoje organizacije, pokreti i stranke, koje u riječima nikome ne daju preda se, ali bi bili sretniji, kada te riječi ne bi izgovorili ljudi, koji su gods. 1941. dezertirali, proglasili se talijanskih državljanima i dočekali Ruse u Beču sa cvijećem i šljivovicom. (Ovo se za sigurno odnosi na dra. Andriju Ilića, jer je u pismima svojim suradnicima general pisao baš o tome kako je dr. Andrija Ilić dočekao kao talijanski državljanin Ruse u Beču. Da se zna ili da se ne zaboravi, dr. Andrija Ilić je u početku pokretanja Hrvatskog Narodnog Odpora i tiskanje prvih "DRINA" početkom pedesetih godina prošlog stoljeća radio skupa sa generalom Drinjaninom. I ne samo to, nego je jedno vrijeme dr. Andrija Ilić bio tajnik generalu Drinjaninu, te uzevši to u obzir, svakako da je general vrlo dobro upoznao dra. Ilića kroz taj zajednički rad. Mo. Otporaš,) Mi bi bili sretni, kada bi se zaista skupljalo nove vitezove, a ne rastjeravalo ono malo preživjelih, koji su zaista bili na svom mjestu "kad je grmilo".

7.) Mi se ogradjujemo od sve vrsti vjerskih ispada. Mi osudjujemo sve vrsti vjerskih nesnošljivosti. Medju hrvatskim vojnicima nije nikada bilo, nema danas, i sve ćemo učiniti, da ne bude problema vjerske naravi. Mi uopće i ne razumijemo kako do tog može i doći medju braćom i u ova zla vremena. To samo može želiti dušmanin, neprijatelj i Hrvatske i Krista i Allaha! Mi bez kompleksa govorimo o Kristu i Allahu, mi smo vjernici i vjerujemo, da treba ići putem, kojeg su nam ostavili veliki ljudi, umovi, vjernici i patrioti. "DRINA" će ostati vjerna ideji snošljivosti, ljubavi, odanosti bez rezerve Bogu i Vjeri, i mi molimo i ostale, da razmisle o svemu, jer moraju, ako iskreno misle, doći do

uvjerenja, da sloboda jednih prestaje tamo, gdje počima sloboda drugih, - a ako se ova izgubi, gubi se, za sve, a ne samo za jedne! Ima danas mnogo i pravoslavnih i Židova, koji se nisu u komunističkoj Jugoslaviji bojali napisati da si pravoslavci Hrvati, da su židovske vjere a hrvatske narodnosti, i to potvrđuju službeni komunistički izvori. Eto na razmišljanje duhovnoj djeci nadbiskupa Šarića i reus - ulme Čauševića!

8.) Jedan stari borac ovako definira rad "DRINE": "Drina" je naš top, a njene stranice su šrapnele. Top – tiskara je dobro smještena u zemlji generala Franka, koji je pobijedio međunarodni komunizam topom i istinom. Prvi pogodci ukazuju na uspjeh. A svi ste Vi "osmatračnica", pa gdje vidite, da nismo pogodili, a Vi ispravite naše kalkulacije. Mi smo voljni prihvatiti razloge. Svi smo sudionici jednog pohoda, svi se žrtvujemo za isti ideal, za istu Hrvatsku. Ona jedna čarkarima i generalima! Neka svatko izvrši svoj dio. Mi smo stroj sastavljen iz stotine tisuća svjesnih dijelova. Zato da mašina može dobro djelovati, svaki sviestni dio mora biti u stanju. "PRVI KORAK" počimlje današnjim danom i mi smo uvjereni da pišemo jednu zlatnu stranicu hrvatske vojne povijesti. Mi zato divimo. taj rad daje značenje našem životu, daje mu smisao. Pripreme su završene, udjimo smjelo u prvi dio plana naše akcije. Uspjeh ovisi o nama. Šta može vojska bez duha? Bajunete se nošene ne samo rukom, nego i duhom. Šta je Vojska bez generala? Šta su generali ostavljeni od svojih vojnika? Šta su Vojska, Borci i Generali bez plana rada? Šta su svi, ako nije dobro postavljen cilj?

9.) Znamo, da će i opet biti prigovora, da radimo na svoju ruku. Znamo, da će biti predbacivanja sa strane političara. Ali još jednom:

a.) neka hrvatski političari stvore HRVATSKO NARODNO PREDSTAVNIČTVO, ili bilo kakav forum, i neka postave osobu ili osobe, Odbore, za vojničke poslove i tada će se uvjeriti, da smo mi stegovni, pošteni i požrtvovani vojnici, koji jedva čekamo, da nam hrvatska politika dokaže, da nam ima tko zapovijedati, da nam ima tko davati ciljeve, bodriti nas i braniti nas pred svijetom.

b.) mi ćemo, tada, postaviti temelje budućoj hrvatskoj vojsci, organizirati njene zakone, pravilnike, vježbovnike, stručne i administrativne odsjeke i rješavati tehničke probleme. tada ćemo postrojiti i odjele, koji će voditi brigu o tome, da se među nas ne uvuku neprijateljski agenti, da se pošteni borci ne tjeraju u očaj i oduzima im se čast po stranačarskim kortešima (**agitatori, provokatori i sl., mo**) koje nismo vidjeli tamo, gdje je trebalo dokazati svoju povezanost.

A tako dugo, nas neće s puta svratiti, jer ne želimo, da se ponovi ni Odesa, (**Odesa gdje su za vrijeme prvog svjetskog rata srpski vojnici na desetke tisuća poubijali hrvatskih vojnika koji nisu htjeli stupiti u tada novu stvorenu jugoslavensku vojsku, koji je predstavljao Jugoslavenski Narodni Odbor, mo**) ni Bleigurg.

10.) Mi Vas pozivamo, da izgradjujete svoja društva, svoje stranke, svoje pokrete, da svaki slijedi osobu, program ili skupinu, koja mu je najbliža. Ali da ne zaboravi, da HRVATSKA VOJSKA mora biti samo jedna: bez razlike na vjersku pripadnost, pokrajinu, stranku ili ideologiju. HRVATSKA DRŽAVA JE JEDNA I ZATO I HRVATSKA VOJSKA MORA BITI JEDNA!

Mi ćemo u tom pravcu nastaviti i voljni smo sve od sebe dati, pa i život, da se postave zdravi temelji HRVATSKOJ VOJSCI!

Tako nam Bog pomogao!

U Madridu 3. veljače 1962.

general Drinjanin v.r.

pukovnik Ibrahim vitez Pjanić v.r.

22-02-2014 15:46 [#153](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

IZVJEŠTAJ O SMRTI VJEKOSLAVA, MAKSA LUBURIĆA - GENERALA DRINJANINA

(Bog! dragi Franjo i dragi Franislave,

Kako ste tražili Vama dvojici šaljem ovo pismo kojeg su meni pisali 16 svibnja 1969. godine Stjepan, Štef Crnički i dr. Miljenko Dabo Peranić. Osobe, Hrvati, o kojima se u ovom pismu piše danas, 22 veljače 2014., koliko je znam i koliko mi je poznato, nisu više žive osim dvojice: generalov ubojica Ilija Stanić i Željko Bebek. Te poradi toga ovo pismo više nije nikakva tajna već povijesna stvar, pa ga širite među vašim prijateljima i znancima tako da se mnogi Hrvati upoznaju s ovim rijetko znanim i poznatim detaljima oko pogreba našeg voljenog i dragog hrvatskog generala iz hrvatske Hercegovine Vjekoslava Maksa Luburića. Iskreno Vas obadvojicu pozdravljam s našim hrvatskim pozdravom Bog i Hrvati"

Za Dom Spremni, Mile Boban, Otporaš.)

IZVJEŠTAJ O SMRTI GENERALA LUBURIĆA - DRINJANINA

(Ovo je naslov pisma kojeg mi je poslao iz Pariza dr. Miljenko Dabo Peranić. Pismo je poslato s pošte: M.Dabo B.P. 32-06, Paris France 16 svibnja 1969 godine, dakle 26 dana poslije pogibije generala Drinjanina Vjekoslava Maksa Luburića. Kako će se vidjeti iz pisma da je pismo pisano na licu mjesta zločina, dakle u kući generala Drinjanina u Carcagente gdje je bila tiskara DRINAPRESS i gdje je on stanovao. Pismo su pisali u zajednici dva najistaknutija dužnostnika HNO pukovnik Stjepan (štef) Crnički i dr. Miljenko Dabo Peranić. Pismo je pisano na pisaćem stroju i najvjerojatnije na stroju DRINAPRESA. Pismo je meni poslato u San Francisco iz Pariza 16 svibnja 1969. Do slanja tog pisma iz Pariza je došlo poradi toga što dr. Peranić uz sebe nije imao moju adresu, te u zajednici napisano pismo je, po povratku u Pariz, meni poslao u San

Francisko. Pismo je na dvije stranice i malo podugo. Neću ga razdvojiti u dvoje poradi sadržaja velike važnosti. Molim da se uvaži. Otporaš)

Otvorenom Zapovjedju Generala Drinjanina od dne 26 ožujka 1969 g. morao sam na put posjetiti Radne Skupove Europe. General je ostao sam.

Ima već godinu dana i pol, što je General primio u Drinapress i pod vlastiti krov - Iliju Stanića iz blizine Konjica. On je bio sin Generalova vojnika. Po provjerljivim podacima, taj mladić od 23 godina, bio je istjeran u Hrvatskoj iz škole, poslan na Goli Otok, kao izbjeglica došao u Španjolsku, te iz Madrida upućen Generalu. (Nedavno se je mogla čuti njegova verzija u seriji jugoslavenske tajne službe, kako je došao iz Madrida od Poglavnikove supruge Marije i prof. Pavla Tijana. Sve laž, mo) Rujna prošle godine ga je General otpustio, ne jer je posumnjao u njegovo rodoljublje, nego jer je svojim nekorektnim mladenačkim ponašanjem izazvao nezadovoljstvo i u kući i u tiskari. General je Staniću dao novac za put i uzdržavanje za više dana, te ga otpustio.

Stanić je u Valenciji pao u ruke udbe (a on već bio Udbin agent s kodnim imenom Mangus, mo), kao i toliki mladi intelektualci bez posla po Europi. Željko Bebek (o Željku Bebeku se uistinu treba posvetiti jedna velika pažnja u svim ispitivanjima oko ubojstva generala Drinjanina, mo) je već tada, navodno, bio u rukama UDBe. Tu odpočinje paklenska zavjera protiv Generala. Stanić i Bebek putuju u Francusku ili Njemačku, valjda na "obuku" i po upute. Paklene osnove su tu zamišljene.

Bebek je bio napisao jednu knjigu (JEDAN NAROD U OPASNOSTI, mo), koju general nije htio uzeti u štampu Drinapressa, jer nije imala nikakve pozitivne vrijednosti. Ali sada, kako izgleda, srbokomunistička Udba daje Bebeku novac za tiskanje knjige, te je tako računala da će Bebek biti u tiskari prilikom tiskanja. U isto vrijeme će biti dosta posla (računala je Udba), te će Bebek predložiti Generalu da se Stanić ponovno primi u tiskaru. Tako - po računu Udbe - u tiskarni će biti i Bebek i Stanić, koji će u trenutku x ubiti Generala. Izgleda da Udba daje Bebeku novac, kupuje auto jer će trebati mnogo putovati te oko 9 studenoga prošle godine, najprije Bebek, a onda Stanić ulaze u tiskaru i imaju pristup u Generalov stan.

Oko 15 studenoga General po službenoj dužnosti putuje u Madrid, i kad se vraća (oko 20 studenoga) nalazi u kući - jer je poznato da je General bio oprezan - željeznu motku dugu oko 60 cm. Sumnja je pala i na Bebeka i na Stanića. 22 studenoga 1968. dolazim k Generalu, nalazim i drugu sličnu motku na drugom mjestu u kući. Savjetujem odmah Generalu da ih obojicu istjera i ne dozvoli im ulazak u kuću. Početkom veljače ove godine stiže i brat Dabo-Peranić iz Pariza. Sada zajednički tražimo od Generala da istjera Stanića. (Bebek više nije dolazio, jer je njegova knjiga bila završena.) (Dr. Peranić u svojoj knjigi POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA piše na str. 46/47 : "... Odbili smo je tiskati i General i ja. Neozbiljna. Bebek nije imao osnovnog znanja da bi mogao napisati nešto ozbiljno. Nismo se htjeli brukati u Drina.pressu."

Začudio sam se zato Generalovom pismu od 16 Listopada, samo 11 dana poslije nego što se Bebek bio pojavio sa Stanićem u mom stanu u Paris-u. General mi piše:

"Tu je Željko Bebek, sa knjigom, Vjerujem da ćemo tiskati. Konačno se odlučio: ili mora platiti, barem nešto, ili se knjigu prodaje u vlastitoj režiji. Trećega nema. Valjda je probao svugdje. (Ovo polje treba ispitati. Željko Bebek nije imao novca za tiskanje knjige; sada ga ima. Tko mu ga je dao ili posudio? Nestaje ga sa Stanićem u rujnu 1968 god. Vraća se natrag kod generala Drinjanina i nudi da sada ima "nešto" novca za početi tiskati knjigu,mo) Ja nisam osoban, a on je mlad, i možda je već i pametniji".

Ali General ostao Luburićem. Nije htio poslušati. Nije htio poslušati savjete. - Ali važnije je druga stvar: Svima je Vama dobro poznato da General nikada nije htio napustiti svojeg vojnika. Poznato je kako se založio za obranu Srećka Rovera. (Srećko Rover je bio optužen da je radio za Oznu, odnosno Udpu i kao vođa imenom "Bimbo" u Kavranovoj AKCIJA DESETI TRAVNJA 1947-1948. godine, da je skupinu koju je vodio izravno davao Ozni-Udbi u ruke, mo). Ponovio se isti slučaj. General nam je rekao: " Sumnjam više na Bebeka nego na Stanića. Ako je dakle Stanić nevin, onda bacam na ulicu sina mog vojnika koji je dao život za Hrvatsku".

General nije Stanića istjerao. Stanić ga je ubio u nedjelju 20 travnja oko 11 sati strahovitim udarcem u tjele spomenutom željeznom motkom, a onda ga izbio nekoliko puta velikim nožem. Bio sam tada po Otvorenoj Zapovijedi u Njemačkoj, brat Dabo-Peranić u Parizu, a Slavko(Logarić, mo) dvadesetak kilometara daleko na putu u Cargagente. Generalovo mrtvo tijelo je nadjeno u ponedjeljak ujutro od radnika u tiskari, jer je krv probila kroz pod. (Nastojeći prikazati što bolje mogu skicu stana generala Drinjanina. Skicu je stavio dr. Miljenko Dabo Peranić u svojoj knjigi POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA na str. 30. Ja ju ne mogu preslikati i staviti ovdje. Stan je bio na prvom katu a tiskara DRINAPRESS prizemno. Čitajući ovaj opis, kuhinja je na lijevoj strani, zatim spremište, do spremišta je dnevna soba sa hodnikom i dvoja vrata iz kojeg se ide lijevo u dnevnu sobu a desno u spavaću sobu. Do spavaće sobe je nužnik u koji se ulazi sa hodnika između vanjskog zida i soba, dvije spavaće sobe. Pri kraju kata iz hodnika vode stepenice dolje u prizemlje gdje se je nalazila tiskara DRINAPRESS i mnoge stalaže knjiga i kutije dokumenata, mo. Otporaš)

Pokopan je veličanstveno uz učešće dobrih naših španjolskih Franjevaca u Cargagente-u, te sudjelovanje starih boraca španjolske Plave Divizije, koji su ga voljenoga ovdje od svih, nosili na svojim junačkim ramenima na vječni počinak. Starješine Franjevaca su pitali najstarijega generalova sina Domagoja: " Da li je Tata želio biti zakopan u grob ili raku, i da li u civilnom ili vojničkom odijelu?". Domagoj je odgovorio: " Tata je bio vojnik, pa neka ga se pokopa kao vojnika, a uvijek je želio da ga se položi u zemlju ". General je naime volio tu zemlju Španjolsku kao i svoju dragu Hrvatsku.

General je toliko puta rekao da bi želio umrijeti kao Ustaša, što je cijeloga svojeg života i bio. Sada počiva vječni počinak u svojoj ustaškoj uniformi, s odlikovanjima koje je imao na prsima za vrijeme ceremonije, dignuta su, metnuta u njegovu ustašku kapu i predana zapovjedniku Plave Divizije, da se on pobrine da sve to dodje u ruke Generalovom najstarijem sinu Domagoju, kada dodje u zrele godine. Domagoj je sada 14 godina, Drina 13, Vjekoslav 12, a najmladjoj Marica je 11 godina.

Nemamo još ovlaštenje dati podatke (jer je to stvar istrage, a još nije sve ni potvrđeno) o

titovskoj srbokomunističkoj udbaškoj mreži koja se splela oko Generala, a za koju je General znao. Zapanjit će se svaki Hrvat (kada za to dodje vrijeme) i pitati da li je to moguće. Naš brat X. ([ne znam tko bi mogao biti ovaj "naš brat X.", mo](#)) bio je samo nekoliko sekundi daleko od iste sudbine Generalove. ([ovo je vrlo važno znati: Tko je taj X. koji je bio samo nekoliko sekundi daleko od iste sudbine Generalove, tj. smrti?, mo.](#))

Smijemo Vam za sada dati do znanja samo ovo: Jedino se naš Slavko Logarić, najmladji Generalov živi vojnik u emigraciji, našao uz grob Generala i vidio mu patničko lice. Slavko je išao obezumljen kao vjerni pas oko groba svoga gospodara. I ako su mu orošene oči smetale, (ovdje se za sigurno misli reći da je Slavko Logarić plakao i oči su mu bile pune suza, mo) ipak je vidio mrsku srbokomunističku zastavu koju su u odsutnosti ostalih Hrvata Udbaši postavili na jedan vijenac namjesto naručene hrvatske trobojnice. (Evo šta o tome kaže dr. Dabo Peranić u svojoj knjizi **POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA** na str. 55/56:

"...Pogrebu je prisustvovao i Vel. Beluhan, kojemu su "povjerovali" vršiti obred pokopa; sklon sam povjerovati da su to vlasti htjele radi toga da bi što otkrile, te ako je to tako onda se nisu prevarile ..."

Normalno je da je Vel. Beluhan naručio vijenac. Dopuštam da se Španjolac mogao prevariti i naopako postaviti hrvatsku vrpcu i na takvoj ispisati natpis Vel. Beluhan. Ali nemoguće mi je dopustiti da Vel. Beluhan nije vidio svoj vijenac, te da nije ugledao četničku namjesto hrvatske zastave. ([ovdje dr. Peranić govori o četničkoj zastavi, dok pukovnik Štef Crnički u svojem Izvještaju govori o "srbokomunističkoj zastavi", mo](#)) ...

Naime, kada se već obred završio i lijes trebalo položiti u grob, netko je pokrenuo pitanje da bi Generala trebalo položiti u grob s hrvatskom nacionalnom zastavom. Svi su čekali - i svi nešto očekivali, ali nitko nije nalazio rješenja. Pitali su Domagoja, da li je u kući koja hrvatska zastava. Potvrdio je. Otišli su je tražiti. Nisu je našli.

Kako "slučajno" našao se tu Oreč, ([Jozo Oreč, kako se je kasnije pričalo da je bio član HRB, je ubijen u Johansburgu 1979 god., mo](#)) i kao "slučajno" je rekao da je tu takva zastava. Držao ju je zamotanom. Svi su slušali i gledali. Tko ju je odmotao, Logarić se više ne sjeća, jer više ništa nije vidio pred sobom; vidio je samo odmotanu četničku zastavu s velikom mrtvačkom glavom, koju su upravo htjeli položiti na Generalov lijes. U zao čas! Logarić je skočio kao bijesan tigar, zgrabio četničku zastavu i počeo ju kidati na očigled svih prisutnih. Svi su uzbuđljivo gledali. Logarić ju je uzeo za dva kraja, te ju pokušao rastrgnuti preko koljena. Jaka svila nije popuštala. Redarstveni se časnik domisli podvali - i Logariću pruži nož. Vjerni Generalov vojnik odreza četničku mrtvačku glavu, sastavi krajeve, preokrene i napravi hrvatsku trobojnicu ...

Logarićev pogled zaustavi se na jednom vijencu. Bacio se i na nj. I njega je počeo trgati. Bio je to vijenac Vel. Beluhana s natpisom "Sinu Hrvatske - Padre Eugenio" ([Eugen Beluhan Kostelić, duhovnik Hrvata u Španjolskoj i rector Crkve sestara "Esclavas del Corazon se Jusus" u Gandiji, napisao knjigu STEPINAC GOVORI, Valencija, 1967 .mo. Otporaš](#)) [I]- na plavo-bijeloj-crvenoj četničkoj traci ...(Posvetila Ti se ruka, Logariću, Tvoja desnica, spriječivši obeščastiti Generalov grob!) ([Za podsjetiti je da je dr. Peranić](#)

stigao u Cargagente u četvrtak 24 travnja a pogreb je bio u utorak 22 travnja. Dakle, još su uspomene freške i vijenci svježi, mo)..." kao bijesni tigar se bacio na nju, pogotovu na drugu veliku srbokomunističku zastavu s velikom crvenom zvijezdom u sredini, koju su već udbaši počeli pripremati da njom pokriju Generalovo tijelo na vječni počinak, nadajući se da će se vječno nasladjivati svojom paklenskom osnovom - da su Generala s njom pokopali. Ali hrabri Maksov vojnik Slavko je kidao i kidao mrsku crvenu zvijezdu na oči svih prisutnih, i trebalo je da mu vjerni Generalov prijatelj Španjolac dade nož (jer je vidio da se bez noža ne može) da iskida to mrsko srbokomunističko strašilo, te da na koncu sastavi oba kraja rastrgane srbokomunističke zastave i na ruševinama jugoslavenstva uskrсне hrvatski barjak crven-bijeli-plavi. - Jest, nad grobom Generala viteza Luburića se vodile bitke, u kojoj je Hrvatska ruka shrvala u prah srbokomunistički simbol. I dat će Svemogući Bog da će uskoro tako i biti.

Tek četiri dana poslije Generalova umorstva stižemo potpisani (Štef Crnički, mo. Otporaš) i brat Dabo-Peranić, svaki svojim putem. Pogreb je bio obavljen već u utorak dne 22 travnja u 11 sati. Mi smo bili obaviješteni indirektnim ali pouzdanim putem sutradan u 11 sati, i stigli slijedeći dan (24 travnja), jedan u šest a drugi u sedam sati predvečer. Udbaška mreža se odmah razotkriva. Istražni organi se usmjeravaju na pravi put. Otkrivaju se strahote, koje još nije dozvoljeno iznijeti na javu da se konci istrage ne prekinu. Udba dolazi do takve drskosti (vidjeti da su ostali četiri dana neotkriveni) da je tražila dozvolu ući u Generalov stan. Naravno, nije joj uspjelo, jer plemeniti Španjolac znade razlikovati dobro od zla.

Uz Generalov grob još su svježe iskopana tri druga. Kad smo ih vidjeli, simbolički ili stvarno, bila su namijenjena nama trojici. Ali se mi ne damo da nas u njih pokopaju, premda bi nam bila najveća hrvatska vojnička čast da snijemo vječni san uz bok našega Generala.

Stjepan Crnički, (zadnji preživjeli Generalov suborac iz Janka Puste) podpis

Ovdje je nadodano rukopisom dra. Miljenka Dabe Peranića. Dr. Miljenko Dabo Peranić je moj vjenčani kum:

" Dragi Milane, stigoh u Pariz iz pravog razbojišta. Ovdje i gore. (misli se na situaciju u Parizu. Koliko sam kasnije saznao neki istaknuti Hrvati Pariza, inače naši dobri prijatelji i suradnici su u odsustvu Dabe Peranića iz Pariza za ovo vrijeme dok je on bio u Cargagente, posumnjali u njega te počeli najozbiljnije širiti vijesti da je dr. Peranić sudjelovao u ubojstvu generala drinjanina. O tome najbolje dr. Peranić piše u svojoj knjigi POGIBIJA GENERALA DRINJANINA, mo) Primio tvoju pošiljku. Izvini mi bratski. Drži se čvrsto! Nastavljamo radom. Pozdrav Annie I] (moja supruga,mo) i svima".

Tvoj Miljenko.

25-02-2014 00:16 [#154](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

OD RAKOVICE DO SIDNEY-A

Vjekoslav Maks Luburić, general DRINJANIN, 21. studenog 1961.

(Donosim ovdje jedno Okružno pismo kojeg je general Drinjanin pisao skupini Hrvata u Australiji 21.XI.1961. Pismo je vrlo važno i povijesne naravi iz više razloga, a ponajviše iz tog razloga što se iz prve ruke, tj. ruke generala Luburića, može nešto saznati o uzrocima razlaza između Poglavnika i generala Luburića. Što nije u ovoj Okružnici rečeno i izraženo, za sigurno, tko je pratio i čitao dosadašnja pisma generala DRINJANINA, mogao je iz istih saznati za mnoge pojedinosti...Mo)

"NAČELA HRVATSKIH BORACA".

- (Prvi broj "DRINE" je tiskan u 25 tisuća primjeraka u početku 1960 godine, odmah iz Poglavnikove smrti. U toj "DRINI" su izašla TEMELJNA NAČELA I DUŽNOSTI HRVATSKIH BORACA U EMOGRACIJI, Mo. Otporaš) Neka mi bude oprošteno od mnogih, što nisam odgovarao na mnogobrojna pisma i mnogobrojna pitanja savezno sa pojavom Načela u posebnoj "DRINI". Mo.)

Obećao sam dati računa o tome hrvatskim vojnicima, pa to činim ovim putem, jer je to nemoguće (fizički) svakome posebno, a ne želim za istu stvar upotrijebiti "DRINU".

Htio sam i sačekati mišljenja nekih, kojima sam to izložio na SASTANKU HRVATSKIH ČASTNIKA U MADRIDU, (Potrebno je ovdje nadodati ili reći da je general imao neprilika ili nezgoda sa nekim svojim užim suradnicima koji su mu - navodno - prigovarali što nije stavio imena osoba koja su tu bila nazočna na tom sastanku hrvatskih Častnika u Madridu. U pismu od 14.X.1962. general piše Peri Tutavcu u Buenos Aires, između ostaloga i ovo:

"...U posebnoj pošti - i preso (hitno, mo) šaljem nekoliko proglaša, koje smo u svoje vrijeme na zahtjev pukovnika Štira tiskali, i koje sam ja platio i poslao u 20.000 po cijelom svijetu. I to pukovnik zna. Nu ja nisam mogao tiskati uz NAČELA I IMENA TIH LJUDI, pa makar ih oni pisali. NISU TO NAČELA MOJA ILI TVOJA NEGO VOJSKE. Šta tu ima ime onih, koji su sastavljali? Reci mi: tko su ta gospoda: Matković, Kelava, Kalebić, Hrašćan, Frantić, - da budu potpisnici NAČELA ZA VOJSKU. Ta nije ni pukovnik Štir potpisao ..."

Mo. Otporaš) kao i svršetak godine 1961., koja je bila godina proslava, jubileja, obljetnica, sastanaka, na kojim su se morali definirati stavovi hrv. političkih snaga u emigraciji.

HRVATSKI VOJNICI U VRTLOGU PERMANENTNE POBUNE DUHOVA.

- Sve tamo od bleiburške tragedije hrvatski si vojnici postavljaju pitanje: je li to tako moralo biti, je li se moga spasiti Hrvatska država, je li morala biti poklana hrvatska

Vojska, da li se je sve poduzelo za oslobodjenje domovine, kako to treba učiniti, tko je za to pozvan, i na koji način treba početi sa radom. Tragedija je bila previše velika, gubitci strahoviti, pa je čak bio u pitanju biološki opstanak hrvatskog naroda, a u najboljem slučaju poremećen je demografski ekvilibrij na način području na našu štetu. Postavljalo se pitanje povijesne odgovornosti.

"IGRA KOLO NAOKOLO..."

- Ti su problemi podijelili mnogo **** i rođenu braću, stare prijatelje, suradnike i istomišljenike. Jedni su se bunili u ime savjesti, drugi su ih isključivali u ime stege i treći samo žmirkali u ime "viših interesa". Ja sam prošao sve faze te unutarnje tragedije; isključivao i bio isključen, optuživao i bio optužen, izrugivao i bio izrugaan, ganjao i bio ganjan ... Tako smo odlazili, povraćali se, napadali i bili napadati, blatili i bili blaćeni. Tu tragediju proživljavaju svi svjesni ljudi. Teško je bilo buniti se, još teže ostati. To je bilo još teže nego Bleiburg, jer nam otvara horizonte novog Bleiburga...

NOVI VAL HRVATSKIH BUNTOVNIKA.

- Jugoslavenske tamnice i zagrebačko sveučilište rodili su novu borbenu elitu, koja se osjetila pozvana da zabrtvi mjesto prodora u borbenim redovima i velikodušno se stavila na raspolaganje MAJCI DOMOVINI. Oni su u Domovini osjetili zov krvi, zov sudbine, zov hrvatske revolucije, one moderne, koju je u duhu pokrenuo OTAC DOMOVINE, a prvi hrvatski revolucionarac Eugen Kvaternik htio provesti u djelo u Rakovici pred 90 godina. Puni su zatvori onih, koji su osjetili mistiku hrvatske revolucije. Dio ih je stigao u emigraciju, pa se odmah stavili na raspolaganje veteranima najveće hrvatske revolucije svih vremena, što je bio u stvari tar 1941-1945.

MUHADŽIRSKI JADI.

- (turska riječ a znači: izbjeglica, bjegunac, emigrant i sl., mo. Otporaš) Mi smo te mlade ljude politički organizirali i duhovno pauperizirali. (U ovom smislu bi moglo značiti: "duhovno preodgojili, mo) U domovini su bili prethodnici jedne nove velebne bitke, koju će hrvatska revolucija voditi u skoroj budućnosti, a mi smo ih u emigraciji pretvorili u zalaznicu jedne izgubljene bitke. (Vođa Francuskog Narodnog Odpora general Charles de Gaulle je u svom APPEL = POZIVU francuskom narodu 18 lipnja 1940. godine rekao: Mi smo izgubili jednu bitku, ali nismo izgubili rat. O toj izgubljenoj bitki i naš general Drinjanin govori; kao što je i general Ranko Boban rekao svojoj vojsci na Bleiburgu 15 svibnja 1945. godine: "Vojsko moja nepobjeđena, razriješavam vas od vojničke prisege" ...Mo. Otporaš)

Bili su sjeme koje je dalo ploda prema njivi, kamo je sjeme palo, kamo ga je vihor sudbine donio. Tako su ti mladi ljudi postali neoustaše, jelićevci, draganovićevci, "seljaci" (ovdje se misli na simpatizere HSS, mo), maksovci, heferovci, - a neki su pali i još niže ... kada su stigli u "moju stranku" bili su proglašeni zdravim, modernim, novim itd. snagama, a kada su pali u protivni tor, postali su partizani, partijci, izdajnici, sumnjivi, problematični ... UDBA ne spava, pa je slala i zaista svoje, ali to su oni, sposobniji, koje bace kamen, a sakriju ruku.

"TUGO MOJA PRIDJI NA DRUGOGA".

- Problem smo rješavali, svi skupa, bacajući krivnju na drugoga. Svi smo baratali

podatcima, za koje nikad nismo znali jesu li točni, jesu li podvaljeni po dobro organiziranoj Udbi, po velikosrbima, i ostalim neprijateljima. Heroji su bili oni, koji su znali i imali više patetizma (**osjećaja, mo.**) staviti u pozivima na slogu, na sudbinu, na ovo ili ono veliko ime iz daleke ili bliže prošlosti. Svi smo htjeli slogu svih, ali u našem taboru, i tako se rodila kanibalska organizacijska norma; "SVI SU POŠTENI HRVATI U NAŠOJ ORGANIZACIJI". Svatko je na svoj način reaktionirao na kompleks i zato smo se selili kao ptice selice, kao vagabundi, (**lutalice, mo**) idemo iz organizacije u organizaciju, da se razočarani povučemo, i prepustimo mjesto onima, koji su znali više dječati, više obećavati, više ...

OD RAKOVICE DO SYDNEYA.

- Slika na pročelju ovog Okružnog pisma prikazuje skup od 200 takvih buntovnika, (**Na vrh ovog Okružnog pisma ima jedna slika koja prikazuje punu i krcatu dvoranu okupljenih Hrvata koji sjede, kao u Crkvi, a među njima stoji i očito se primjećuje Srećko Rover (1920-2005) i kako svojom desnom rukom artikulira svoj govor i svoje razlaganje. Srećko Rover je bio poznat kao dobar govornik ...Možda je slika sa ovog Okružnog pisma jako rijetka slika, a bez nje za sigurno povijest hrvatske političke emigracije ne bi bila potpuna. Mo**) koji traže put. Govore dva mlada čovjeka. Jednog poznam: Rovera. Iz pravaške obitelji. kao gimnazijalac član hrvatskih borbenih organizacija. Kao dječarac član tajne ustaške ćelije, i spašava se iz Ade Ciganlije i vješala na sudu za "Zaštitu Države" samo radi malodobnosti. Kao mladić ustaški časnik, kao čovjek suradnik u akciji Bože Kavrana, spašava se sa još dvojicom pukim slučajem. Postaje moj suradnik, pokazuje se izvrstan organizator, govornik, pisac, borac. Drugog osobno ne poznam, Pašti (**Geza Pašti, osnivač Hrvatskog Revolucionarnog Bratstva, HRB, kojeg su agenti Udbe kidnapirali, kako se obično misli, u Nici, Francuska, ljeta 1965 god., mo**) od novog vala. Obojica su pali u "čistki", (jer su obadvojica bili u organizaciji HOP-a i doživjelo sudbinu mnogih koji su bili isključeni iz svoje organizacije HOP-a, mo) na kojoj bi mogao i Kruščev zamjeriti. Pa ipak oba u Sydneyu, pred 200 buntovnika svih vrsta propovijedaju ideje hrvatske revolucije, koja je nastala u Rakovici.

MINIMALNI HRVATSKI PROGRAM KAO BAZA AKCIONOG JEDINSTVA I HRVATSKE REVOLUCIJE.

- Mladi je intelektualac Prcela [I](**Ivan Prcela rođen u selu Košute kod Trilja 1922. a danas živi, i fala Bogu još je živ, u Clevelandu. Napisao knjigu HRVATSKI HOLOKAUST ..., mo**)[I] dao emigraciji teoriju Bleiburga kao naše Arhimedove točke. Dajte mi jednu točku, pa ću se, čvrst na istoj uhvatiti u koštac sa sudbinom i pokrenuti svijet. To je pravo značenje jednog plana za akciju. Buntovnici su u Sydneyu postavili bazu: ta svi smo za Hrvatsku Državu, svi smo demokrate, svi smo protiv Jugoslavije, svi smo protiv svake vrsti komunizma. Nije li to Arhimedova točka koju traži intelektualac Prcela?

MAKSIMALNI PROGRAM ZA NOVI MILENIJ.

- Mladost je sviestna snage, jer je mlada. Ona je uvijek idealistička, pa i onda, kada brani krivi ideal. Ona je jasna, jer ih oportunistam nije imao vremena razvodniti. Ona je revolucionarna i nije konzervativna, jer nema ništa za konzervirati, za očuvati. Oni se ne zadovoljavaju "starim pravicama", oni hoće, zahtijevaju socijalnu jednakost. Oni se ne

zadovoljavaju "paternalizmom" oni hoće da biraju svoje tajnike, delegate, programe, odbore i ideje. Oni se ne zadovoljavaju sa Hrvatskom "uru hoda široka i 5 dugom". Oni hoće VELIKU HRVATSKU sa sandžakom, sa Bokom Kotarskom, sa Istrom, sa Otocima, sa Srijemom, sa Bačkom, sa Baranjom, a u njihov mentalitet ne dolazi u obzir dijeljenje Bosne, Dalmacije, stvaranje Banovina, uključivanje u zajednici sa susjedima. Oni hoće sve, jer su voljni sve dati. To je, gospodo, hrvatska revolucija, to je plan za budućih 1000 godina.

TEORIJA BLATOBRAHA.

- Mladi, budući vojnici, ne mogu nikako shvatiti optužbe dviju hrvatskih tradicionalnih stranaka. Najveća je pogrd, kada "seljaci" ([misli se na prvake HSS i njihove simpatizere, mo](#)) žele uvrijediti ustaše, jest, da su došli u Hrvatsku na talijanskim blatobranima. A onda replika: kada je stvorena HRVATSKA VOJSKA, i Hrvatska zaštita, kao partikularna stranačka Vojska HSS-a, razbijala ostatke jugoslavenske srpske vojske, onda se je Dr. Krnjević povlačio na srpskim blatobranima u Niš. Naprema tim činjenicama stoje geopolitika, politika i sudbina. Poglavnik je izabrao talijanske blatobrane jer drugih nije bilo. Krnjević se povlačio sa srpskom vojskom, jer nije vjerovao, da će Njemačka pobijediti, pa je pretpostavljao, da će sa vojničkim padom Njemačke, pasti i politička tvorevina nastala sa pomoću istih.

Poglavnik je tražio pomoć na sve strane, kao i Kvaternik, kao i Starčević, kao i Radić, kao i Maček. Krnjević je bio u Londonu i nastojao se sjesti na engleske blatobrane. Danas nam je odabrati između ruskih ili američkih blatobrana. Izgleda da ostali ne fabriciraju blatobrane ili ih importiraju iz te dvije zemlje ...A mi Hrvati nismo imali i nemamo fabrike blatobrana. Pa čemu onda taj spor blatobrana? Taktika je jedna stvar a strateški i politički ciljevi, su druga stvar.

JEDNA HRVATSKA UVIJEK U PARTIZANIMA.

- Partizani su postali sastavni dio svakidašnjice. Partizani su, poput peniciline, televizije, gume za žvakanje i demokracije produkt vremena, doba, epohe. Pa valja s njima računati. Naši Križari i Mladi muslimani nisu drugo nego hrvatski partizani. Sutra će biti svake vrste partizana. Analizirajući glavne zaključke glavnih hrvatskih političkih stranaka u emigraciji, na kojima su stvoreni u stvari zaključci, da je svaka od njih, jedina legalna, pozvana, i da su svi poštteni Hrvati u njihovim redovima, pa ili "se pokloni, ili se ukloni"; dolazimo do sinteze naše budućnosti: jedna stranka na vlasti, druga u partizanima. Pa ako situacija bude pogodovala jednoj stranci, druga, ako neće svršiti u logorima, mora ići u šumu. Znači jedna Hrvatska na vlasti, okupljena oko jedne stranke, druga stranka, druga Hrvatska u šumi, u partizanima. Budući da u šumi imaju nasljedno pravo stari hajduci, komitadžije, partizani, i i "narodnooslobodilačka vojska", to je drugoj Hrvatskoj, priključiti se tim prastanovnicima hrvatskih šuma i brda. A ovi u službi kojega od susjeda. Četnici su služili Italiju i njemačku ekspanziju, komunisti rusku i međunarodnu, pa bi tako DRUGA HRVATSKA uvijek morala biti protiv hrvatska. Tako bi imali Drugu Hrvatsku, ([Pokušaj braće Andrića i Akcije Fenix 72. poznate imenom BUGOJANSKA AKCIJA; da se je pobuna proširila, evo nam Druge Hrvatske u šumi, o kojoj u ovom Okružnom pismu general Drinjanin govori, mo. Otporaš](#)) ne samo politički, nego i teritorijalno, jer bi morali susjedima prepustiti jedan kraj: Srbima Sandžak, i Bosnu, Mađarima Medjumurje, Bačku i Baranju, Nijemcima

"lebensraum" ili Talijanima Istru, dio Dalmacije, Boku itd.

SREDOVJEČNE FORMULE U ATOMSKO DOBA.

- Jedna grupa mladih HSS-ovaca šalje mi izrezak iz Kalendara HSS-a, str. 34. za godinu 1961. Iz bogodane pjesme "Još Hrvatska nij' propala" napravljena je, ili bolje rečeno "poseljačena" je i između ostalog veli "PUŠKA OBRAZ LJUDSKI KALJA, PLUG I KNJIGA TO TI VALJA, PO TOM SI JUNAK". Ti koncepti, danas, nakon svega što se dogodilo i što se događa, stavlja nas pred dilemu: proglasiti te ljude neozbiljnima, ludima, ignorantima, zastarjelima, ili pak poduzeti mjere, kako nas ne bi i opet u budućnosti razoružavao "zeleni kadar", napravljen iz taloga ljudskog društva, kako nas ne bi i opet "oslobadjale" srpske bajunete kao 1918., ili balkanski ušljivci kao 1945. godine. Kakvu sudbinu će imati Hrvatska Vojska u zemlji kojom bi upravljali učenici ove škole?

Šta ova škola može reći NOVOM VALU HRVATSKE REVOLUCIJE, koji je svjestan, da će imati slobodu, ako se bude borio, a Državu, ako je bude stvorio. Ili ostaje ona stara sumnja, da ćemo i opet morati praviti vojsku pod "škrlakima" ([neka vrst Mačekove odjeće, po kojoj su se prepoznavali Zaštitari, mo](#)) i HRVATSKU REVOLUCIJU dovesti na degradirajuću ulogu prosjačenja i meštarenja u beogradskim koalicijama? (Za naš hrvatski državotvorno nacionalni ponos, gora je bila koalicija HSS-e sa Beogradom nego Ustaška sa Rimom. Bit će ih koji će sada na ovo graknuti, ali prije nego graknu, analizirajte sve ono što nam je Beograd "dobra" učinio od 1918. pa do 1990., te šta nam je i koliko loša Rim napravio od 1941-1943. Ono što su saveznici tajnim Londonskim ugovorom 1915. dali Italiji, to se zna, ne spada u nikakvu odgovornost ustaškog pokreta, mo)

IDEOLOŠKI I ORGANIZACIJSKI KAOS

- Tko će posumnjati u Dra. Hefera, Njegovo čisto ime, Njegovu svietlu prošlost, Njegov patriotizam, i Njegovu demokraciju, u Njegovu sposobnost, i Njegovo pravo, da se bavi politikom, da vodi organizaciju, pa ako hoće i HOP-a. Nama je hrvatskim vojnicima, sasna jasno, da će u svim prilikama Dr. Hefer biti šef jedne velike snage, a možda i najjače hrvatske političke snage. Ali, velimo ali, čovjek se je našao u "neobranu groždju", i protiv svoje vlastite volje, ([Svakako ovdje se treba nadodati da je bilo velikih polemika skoro u svim hrvatskim političkim emigrantskim organizacijama oko istinitosti i vjerodostojnosti oko Poglavnikove Oporuke kojom da je prije smrti opunomoćio dra. Stjepana Hefera kao predsjednika HOP-a. O tome je general htio ovdje reći kada je rekao "...i protiv svoje vlastite volje..."](#), mo. Otporaš,) i možda čovjek žrtvuje i svoju vlastitu političku karijeru.

Sasma je isključeno jednu snagu u isto vrijeme smatrati revolucionarnom, elitnom, demokratskom, majoritarnom, (u ovom smislu najbrojčanijom, mo) ustaškom i svehrvatskom, pokretom, vojskom, strankom, te htjeti biti vodja, predsjednik, nasliedjen i biran, nametnut i prihvaćen. Ustaški revolucionarni pokret je izabrana elita hrvatske revolucije i ne može biti demokratski pokret. Ne može biti Poglavnik, jer nije Ustaša, a jest se trudio, da se to zna. Ako je izabrani Predsjednik jednog Pokreta, jer to može biti, ne može biti vodjom svehrvatstva, i najmanje si praviti iluzije u pogledu HRVATSKE

VOJSKE. Ta neće biti ni HOPovska, ni "seljačka", ni "Katolička", ni "Muslimanska", ni "proleterska", pa ni "ustaška" nego samo i jedino HRVATSKA.

HRVATSKA POLITIKA I HRVATSKA VOJSKA NE SMIJU IĆI U RASKORAK.

- Nama je bitno, da izgradimo temelje HRVATSKE VOJSKE i pripremimo duhove, kako bi sutra svaki hrvatski sin mogao u redovima svoje nacionalne vojske naći svoje borbeno mjesto prema svojim stručnim uvjetima, a ne prema pripadništvu nekoj stranci. Mnogo je stranaka u emigraciji, a ima poneka i u domovini, i ne može svaka praviti svoju Vojsku, jer bi to bilo gore nego ono što se događa danas u Kongu. Ne možemo ni stvoriti državotvorni front u emigraciji, jer ni London, ni Bonn, ni Paris, ni Washington neće razgovarati sa predstavnicima stranaka, pa i onda, ako vele, da su jedine ...i neće baš zato, jer im to vele sa više strana.

Mi hoćemo radni front emigracije, u Domovini jedinstvenu državotvornu i oslobodilačku Politiku i jednu jedinu Hrvatsku Vojsku. I ako nam hrvatska politika neda to pravo, da stvaramo hrvatsku Vojsku, onda ju moramo stvoriti i bez politike. (A šta više na ovo reći!, osim citirati jedan mali citat s prve stranice i prve "DRINE" iz 1960 god., druge epohe, tj. epohe poslije Poglavnika:

"...Veliki razlozi, povijesne perspektive, vodili su nas, kada smo počeli sa tiskanjem "Drine" vjesnika Hrvatskog Narodnog Odpora i Hrvatskih Oružanih Snaga. Ali, isto tako, veliki su nas razlozi prisilili, da "Drinu" obustavimo, i da ju, evo, s Božijom pomoći, i opet dajemo u ruku hrvatskim borcima u Domovini i izvan domovine. Zato, uz ponovno izlaženje "Drine", moramo i reći koju o našim razlozima, jer bi bez toga sve to bilo ne jasno..."

Ovaj opis o "razlozima" je dug na velike dvije i pol stranice, u kojima se, rekao bih, potanko objašnjava kako je i zašto je došlo do razlaza. Možda bi bilo potrebno to staviti ovdje za one koje taj razlaz zanima. Mo)

A kako bi pripravili naš put, moramo stvoriti preduvjete u emigraciji, moramo stvoriti Hrvatsko Narodno Predstavništvo u emigraciji, koje može predstavljati sve hrvatske snage, a ne samo "moju stranku" ili "moj pokret". (Iz do sada izloženih pisama moglo se je uočiti da je upravo Hrvatski Narodni Odpor bio začetnik stvaranja prvog Hrvatskog Narodnog Vijeća u New York-u 1962. Ovdje general u ovom Okružnom pismu otvoreno poziva na jedno sveopće Hrvatsko Narodno Predstavništvo. Mo)

VERTIKALNE I HORIZONTALNE ORGANIZACIJE.

- Mjesto deset stranaka sa svojim vrhovnim stožerom, sa ramifikacijama (razgranatost, jer svaka od ovih deset stranaka ima svoj posebni vrhovni stožer. O tome general govori, mo) po cijeloj emigraciji, koja se snaga kanalizira vertikalno, k stranačkom vrhu, treba stvoriti svuda po svijetu horizontalne organizacije na bazi demokracije i s osnovnih ciljeva, a ovim organizacijama trebaju pripadati svi Hrvati područja.

I treba zatim sve te lokalne, pokrajinske, provincijske, itd. organizacije svih Hrvata ("Ujedinjeni Hrvati") grupirati u horizontalnim centrima, Glavnim Odborima, recimo, australskih, europskih, američkih itd. Hrvata, a onda iz ovih i ostalih, stranaka, odbora,

vrhova, uglednih osoba, itd. stvoriti Hrvatsko Narodno Predstavništvo. Tek ovo mora onda stvoriti političke, Propagandističke, Vojničke, nadzorne itd. sekcije. I ove mogu, onda, obaviti svoju dužnost. Mogu te sekcije, u ime svijeta razgovarati, još uvijek, sa onima, koji to budu htjeli, koje vjerujemo, da smo nešto napredniji nego Kongo, i da nije potrebno, da nas eventualno sutra pacificiraju Abesinci, Malajci, ili Zulukteri.

Tada ćemo moći razgovarati o predradnjama za stvaranje Hrvatske Vojske, kojoj će pripadati pripadnici svih stranaka u emigraciji i domovini ! Tada ćemo moći stvoriti Nadzornu Službu, i kontrolirati zaista sumnjive i provjerene agente, a nećemo iz poštenih, starih i mladih, praviti izdajnike zato jer nije u našoj stranci.

SYDNEY NAM POKAZUJE PUT!
GEN. DRINJANIN

U Madridu, 21. XI. 1961.

25-02-2014 00:18 [#155](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

OD RAKOVICE DO SIDNEY-A

Vjekoslav Maks Luburić, general DRINJANIN, 21. studenog 1961.

(Donosim ovdje jedno Okružno pismo kojeg je general Drinjanin pisao skupini Hrvata u Australiji 21.XI.1961. Pismo je vrlo važno i povijesne naravi iz više razloga, a ponajviše iz tog razloga što se iz prve ruke, tj. ruke generala Luburića, može nešto saznati o uzrocima razlaza između Poglavnika i generala Luburića. Što nije u ovoj Okružnici rečeno i izraženo, za sigurno, tko je pratio i čitao dosadašnja pisma generala DRINJANINA, mogao je iz istih saznati za mnoge pojedinosti ...Mo)

"NAČELA HRVATSKIH BORACA".

- (Prvi broj "DRINE" je tiskan u 25 tisuća primjeraka u početku 1960 godine, odmah iz Poglavnikove smrti. U toj "DRINI" su izišla TEMELJNA NAČELA I DUŽNOSTI HRVATSKIH BORACA U EMOGRACIJI, Mo. Otporaš) Neka mi bude oprošteno od mnogih, što nisam odgovarao na mnogobrojna pisma i mnogobrojna pitanja savezno sa pojavom Načela u posebnoj "DRINI". Mo.)

Obećao sam dati računa o tome hrvatskim vojnicima, pa to činim ovim putem, jer je to nemoguće (fizički) svakome posebno, a ne želim za istu stvar upotrijebiti "DRINU".

Htio sam i sačekati mišljenja nekih, kojima sam to izložio na SASTANKU HRVATSKIH ČASTNIKA U MADRIDU, (Potrebno je ovdje nadodati ili reći da je

general imao nepravilna ili nezgoda sa nekim svojim užim suradnicima koji su mu - navodno - prigovarali što nije stavio imena osoba koja su tu bila nazočna na tom sastanku hrvatskih Častnika u Madridu. U pismu od 14.X.1962. general piše Peri Tutavcu u Buenos Aires, između ostaloga i ovo:

"...U posebnoj pošti - i presu (hitno, mo) šaljem nekoliko proglašenja, koje smo u svoje vrijeme na zahtjev pukovnika Štira tiskali, i koje sam ja platio i poslao u 20.000 po cijelom svijetu. I to pukovnik zna. Nu ja nisam mogao tiskati uz NAČELA I IMENA TIH LJUDI, pa makar ih oni pisali. NISU TO NAČELA MOJA ILI TVOJA NEGO VOJSKE. Šta tu ima ime onih, koji su sastavljali? Reci mi: tko su ta gospoda: Matković, Kelava, Kalebić, Hrašćan, Frantić, - da budu potpisnici NAČELA ZA VOJSKU. Ta nije ni pukovnik Štir potpisao ..."

Mo. Otporaš) kao i svršetak godine 1961., koja je bila godina proslava, jubileja, obljetnica, sastanaka, na kojim su se morali definirati stavovi hrv. političkih snaga u emigraciji.

HRVATSKI VOJNICI U VRTLOGU PERMANENTNE POBUNE DUHOVA.

- Sve tamo od bleiburške tragedije hrvatski si vojnici postavljaju pitanje: je li to tako moralo biti, je li se mogla spasiti Hrvatska država, je li morala biti poklana hrvatska Vojska, da li se je sve poduzelo za oslobodjenje domovine, kako to treba učiniti, tko je za to pozvan, i na koji način treba početi sa radom. Tragedija je bila previše velika, gubitci strahoviti, pa je čak bio u pitanju biološki opstanak hrvatskog naroda, a u najboljem slučaju poremećen je demografski ekvilibrij na način području na našu štetu. Postavljalo se pitanje povijesne odgovornosti.

"IGRA KOLO NAOKOLO..."

- Ti su problemi podijelili mnogo **** i rođenu braću, stare prijatelje, suradnike i istomišljenike. Jedni su se bunili u ime savjesti, drugi su ih isključivali u ime stege i treći samo žmirkali u ime "viših interesa". Ja sam prošao sve faze te unutarnje tragedije; isključivao i bio isključen, optuživao i bio optužen, izrugivao i bio izrugan, ganjao i bio ganjan ... Tako smo odlazili, povraćali se, napadali i bili napadati, blatili i bili blaćeni. Tu tragediju proživljavaju svi svjesni ljudi. Teško je bilo buniti se, još teže ostati. To je bilo još teže nego Bleiburg, jer nam otvara horizonte novog Bleiburga...

NOVI VAL HRVATSKIH BUNTOVNIKA.

- Jugoslavenske tamnice i zagrebačko sveučilište rodili su novu borbenu elitu, koja se osjetila pozvana da zabrtvi mjesto prodora u borbenim redovima i velikodušno se stavila na raspolaganje MAJCI DOMOVINI. Oni su u Domovini osjetili zov krvi, zov sudbine, zov hrvatske revolucije, one moderne, koju je u duhu pokrenuo OTAC DOMOVINE, a prvi hrvatski revolucionarac Eugen Kvaternik htio provesti u djelo u Rakovici pred 90 godina. Puni su zatvori onih, koji su osjetili mistiku hrvatske revolucije. Dio ih je stigao u emigraciju, pa se odmah stavili na raspolaganje veteranima najveće hrvatske revolucije svih vremena, što je bio u stvari tar 1941-1945.

MUHADŽIRSKI JADI.

- (turska riječ a znači: izbjeglica, bjegunac, emigrant i sl., mo. Otporaš) Mi smo te mlade

ljude politički organizirali i duhovno pauperizirali. (U ovom smislu bi moglo značiti: "duhovno preodgojili, mo) U domovini su bili prijedhodnici jedne nove velebne bitke, koju će hrvatska revolucija voditi u skoroj budućnosti, a mi smo ih u emigraciji pretvorili u zalaznicu jedne izgubljene bitke. (Vođa Francuskog Narodnog Odpora general Charles de Gaulle je u svom APPEL = POZIVU francuskom narodu 18 lipnja 1940. godine rekao: Mi smo izgubili jednu bitku, ali nismo izgubili rat. O toj izgubljenoj bitki i naš general Drinjanin govori; kao što je i general Ranko Boban rekao svojoj vojsci na Bleiburgu 15 svibnja 1945. godine: "Vojsko moja nepobjeđena, razriješavam vas od vojničke prisege"...Mo. Otporaš)

Bili su sjeme koje je dalo ploda prema njivi, kamo je sjeme palo, kamo ga je vihor sudbine donio. Tako su ti mladi ljudi postali neoustaše, jelićevci, draganovićevci, "seljaci" (ovdje se misli na simpatizere HSS, mo), maksovci, heferovci, - a neki su pali i još niže ... kada su stigli u "moju stranku" bili su proglašeni zdravim, modernim, novim itd. snagama, a kada su pali u protivni tor, postali su partizani, partijci, izdajnici, sumnjivi, problematični ... UDBA ne spava, pa je slala i zaista svoje, ali to su oni, sposobniji, koje bace kamen, a sakriju ruku.

"TUGO MOJA PRIDJI NA DRUGOGA".

- Problem smo rješavali, svi skupa, bacajući krivnju na drugoga. Svi smo baratali podacima, za koje nikad nismo znali jesu li točni, jesu li podvaljeni po dobro organiziranoj Udbi, po velikosrbima, i ostalim neprijateljima. Heroji su bili oni, koji su znali i imali više patetizma (osjećaja, mo.) staviti u pozivima na slogu, na sudbinu, na ovo ili ono veliko ime iz daleke ili bliže prošlosti. Svi smo htjeli slogu svih, ali u našem taboru, i tako se rodila kanibalska organizacijska norma; "SVI SU POŠTENI HRVATI U NAŠOJ ORGANIZACIJI". Svatko je na svoj način reacionirao na kompleks i zato smo se selili kao ptice selice, kao vagabundi, (lualice, mo) idemo iz organizacije u organizaciju, da se razočarani povučemo, i prepustimo mjesto onima, koji su znali više drečati, više obećavati, više ...

OD RAKOVICE DO SYDNEYA.

- Slika na pročelju ovog Okružnog pisma prikazuje skup od 200 takvih buntovnika, (Na vrh ovog Okružnog pisma ima jedna slika koja prikazuje punu i krcatu dvoranu okupljenih Hrvata koji sjede, kao u Crkvi, a među njima stoji i očito se primjećuje Srećko Rover (1920-2005) i kako svojom desnom rukom artikulira svoj govor i svoje razlaganje. Srećko Rover je bio poznat kao dobar govornik ...Možda je slika sa ovog Okružnog pisma jako rijetka slika, a bez nje za sigurno povijest hrvatske političke emigracije nebi bila potpuna. Mo) koji traže put. Govore dva mlada čovjeka. Jednog poznam: Rovera. Iz pravaške obitelji. kao gimnazijalac član hrvatskih borbenih organizacija. Kao dječarac član tajne ustaške ćelije, i spašava se iz Ade Ciganlije i vješala na sudu za "Zaštitu Države" samo radi malodobnosti. Kao mladić ustaški časnik, kao čovjek suradnik u akciji Bože Kavrana, spašava se sa još dvojicom pukim slučajem. Postaje moj suradnik, pokazuje se izvrstan organizator, govornik, pisac, borac. Drugog osobno ne poznam, Pašti (Geza Pašti, osnivač Hrvatskog Revolucionarnog Bratstva, HRB, kojeg su agenti Udbe kidnapirali, kako se obično misli, u Nici, Francuska, ljeta 1965 god., mo) od novog vala. Obojica su pali u "čistki", (jer su obadvojica bili u organizaciji HOP-a i doživjelu sudbinu mnogih koji su bili isključeni iz svoje organizacije HOP-a, mo) na kojoj bi mogao i Kruščev zamjeriti. Pa ipak oba u Sydneyu,

pred 200 buntovnika svih vrsta propovijedaju ideje hrvatske revolucije, koja je nastala u Rakovici.

MINIMALNI HRVATSKI PROGRAM KAO BAZA AKCIONOG JEDINSTVA I HRVATSKE REVOLUCIJE.

- Mladi je intelektualac Prcela [I](Ivan Prcela rođen u selu Košute kod Trilja 1922. a danas živi, i fala Bogu još je živ, u Clevelandu. Napisao knjigu HRVATSKI HOLOKAUST ..., mo)[I] dao emigraciji teoriju Bleiburga kao naše Arhimedove točke. Dajte mi jednu točku, pa ću se, čvrst na istoj uhvatiti u koštac sa sudbinom i pokrenuti svijet. To je pravo značenje jednog plana za akciju. Buntovnici su u Sudneyu postavili bazu: ta svi smo za Hrvatsku Državu, svi smo demokrate, svi smo protiv Jugoslavije, svi smo protiv svake vrsti komunizma. Nije li to Arhimedova točka koju traži intelektualac Prcela?

MAKSIMALNI PROGRAM ZA NOVI MILENIJ.

- Mladost je svjesna snage, jer je mlada. Ona je uvijek idealistička, pa i onda, kada brani krivi ideal. Ona je jasna, jer ih oportunistam nije imao vremena razvodniti. Ona je revolucionarna i nije konzervativna, jer nema ništa za konzervirati, za očuvati. Oni se ne zadovoljavaju "starim pravicama", oni hoće, zahtijevaju socijalnu jednakost. Oni se ne zadovoljavaju "paternalizmom" oni hoće da biraju svoje tajnike, delegate, programe, odbore i ideje. Oni se ne zadovoljavaju sa Hrvatskom "uru hoda široka i 5 dugom". Oni hoće VELIKU HRVATSKU sa sandžakom, sa Bokom Kotarskom, sa Istrom, sa Otocima, sa Srijemom, sa Bačkom, sa Baranjom, a u njihov mentalitet ne dolazi u obzir dijeljenje Bosne, Dalmacije, stvaranje Banovina, uključivanje u zajednici sa susjedima. Oni hoće sve, jer su voljni sve dati. To je, gospodo, hrvatska revolucija, to je plan za budućih 1000 godina.

TEORIJA BLATOBRAHA.

- Mladi, budući vojnici, ne mogu nikako shvatiti optužbe dviju hrvatskih tradicionalnih stranaka. Najveća je pogrda, kada "seljaci" (misli se na prvake HSS i njihove simpatizere, mo) žele uvrijediti ustaše, jest, da su došli u Hrvatsku na talijanskim blatobranima. A onda replika: kada je stvorena HRVATSKA VOJSKA, i Hrvatska zaštita, kao partikularna stranačka Vojska HSS-a, razbijala ostatke jugoslavenske srpske vojske, onda se je Dr. Krnjević povlačio na srpskim blatobranima u Niš. Naprema tim činjenicama stoje geopolitika, politika i sudbina. Poglavnik je izabrao talijanske blatobrane jer drugih nije bilo. Krnjević se povlačio sa srpskom vojskom, jer nije vjerovao, da će Njemačka pobijediti, pa je predpostavljao, da će sa vojničkim padom Njemačke, pasti i politička tvorevina nastala sa pomoću istih.

Poglavnik je tražio pomoć na sve strane, kao i Kvaternik, kao i Starčević, kao i Radić, kao i Maček. Krnjević je bio u Londonu i nastojao se sjesti na engleske blatobrane. Danas nam je odabrati između ruskih ili američkih blatobrana. Izgleda da ostali ne fabriciraju blatobrane ili ih importiraju iz te dvije zemlje ... A mi Hrvati nismo imali i nemamo fabrike blatobrana. Pa čemu onda taj spor blatobrana? Taktika je jedna stvar a strateški i politički ciljevi, su druga stvar.

JEDNA HRVATSKA UVIJEK U PARTIZANIMA.

- Partizani su postali sastavni dio svakidašnjice. Partizani su, poput penciline, televizije, gume za žvakanje i demokracije produkt vremena, doba, epohe. Pa valja s njima računati. Naši Križari i Mladi muslimani nisu drugo nego hrvatski partizani. Sutra će biti svake vrste partizana. Analizirajući glavne zaključke glavnih hrvatskih političkih stranaka u emigraciji, na kojima su stvoreni u stvari zaključci, da je svaka od njih, jedina legalna, pozvana, i da su svi pošteni Hrvati u njihovim redovima, pa ili "se pokloni, ili se ukloni"; dolazimo do sinteze naše budućnosti: jedna stranka na vlasti, druga u partizanima.

Pa ako situacija bude pogodovala jednoj stranci, druga, ako neće svišiti u logorima, mora ići u šumu. Znači jedna Hrvatska na vlasti, okupljena oko jedne stranke, druga stranka, druga Hrvatska u šumi, u partizanima. Budući da u šumi imaju nasljedno pravo stari hajduci, komitadžije, partizani, i i "narodnooslobodilačka vojska", to je drugoj Hrvatskoj, priključiti se tim prastanovnicima hrvatskih šuma i brda.

A ovi u službi kojega od susjeda. Četnici su služili Italiju i njemačku ekspanziju, komunisti rusku i međunarodnu, pa bi tako DRUGA HRVATSKA uvijek morala biti protihrvatska. Tako bi imali Drugu Hrvatsku, ([Pokušaj braće Andrića i Akcije Fenix 72. poznate imenom BUGOJANSKA AKCIJA; da se je pobuna proširila, evo nam Druge Hrvatske u šumi, o kojoj u ovom Okružnom pismu general Drinjanin govori, mo. Otporaš](#)) ne samo politički, nego i teritorijalno, jer bi morali susjedima prepustiti jedan kraj: Srbima Sandžak, i Bosnu, Madjarima Medjumorje, Bačku i Baranju, Njemcima "lebensraum" ili Talijanima Istru, dio Dalmacije, Boku itd.

SREDOVJEČNE FORMULE U ATOMSKO DOBA.

- Jedna grupa mladih HSS-ovaca šalje mi izrezak iz Kalendara HSS-a, str. 34. za godinu 1961. Iz bogodane pjesme "Još Hrvatska nij' propala" napravljena je, ili bolje rečeno "poseljačena" je i između ostalog veli "PUŠKA OBRAZ LJUDSKI KALJA, PLUG I KNJIGA TO TI VALJA, PO TOM SI JUNAK". Ti koncepti, danas, nakon svega što se dogodilo i što se događa, stavlja nas pred dilemu: proglasiti te ljude neozbiljnima, ludima, ignorantima, zastarjelima, ili pak poduzeti mjere, kako nas ne bi i opet u budućnosti razoružavao "zeleni kadar", napravljen iz taloga ljudskog društva, kako nas ne bi i opet "oslobadjale" srpske bajunete kao 1918., ili balkanski ušljivci kao 1945. godine. Kakvu sudbinu će imati Hrvatska Vojska u zemlji kojom bi upravljali učenici ove škole?

Šta ova škola može reći NOVOM VALU HRVATSKE REVOLUCIJE, koji je svjestan, da će imati slobodu, ako se bude borio, a Državu, ako je bude stvorio. Ili ostaje ona stara sumnja, da ćemo i opet morati praviti vojsku pod "škrlakima" ([neka vrst Mačekove odjeće, po kojoj su se prepoznavali Zaštitari, mo](#)) i HRVATSKU REVOLUCIJU dovesti na degradirajuću ulogu prosječenja i meštarenja u beogradskim koalicijama? (Za naš hrvatski državotvorno nacionalni ponos, gora je bila koalicija HSS-e sa Beogradom nego Ustaška sa Rimom. Bit će ih koji će sada na ovo graknuti, ali prije nego graknu, analizirajte sve ono što nam je Beograd "dobra" učinio od 1918. pa do 1990., te šta nam je i koliko loša Rim napravio od 1941-1943. Ono što su saveznici tajnim Londonskim ugovorom 1915. dali Italiji, to se zna, ne spada u nikakovu odgovornost ustaškog pokreta, mo)

IDEOLOŠKI I ORGANIZACIJSKI KAOS

- Tko će posumnjati u Dra. Hefera, Njegovo čisto ime, Njegovu svij etlu prošlost, Njegov patriotizam, i Njegovu demokraciju, u Njegovu sposobnost, i Njegovo pravo, da se bavi politikom, da vodi organizaciju, pa ako hoće i HOP-a. Nama je hrvatskim vojnicima, sasna jasno, da će u svim prilikama Dr. Hefer biti šef jedne velike snage, a možda i najjače hrvatske političke snage. Ali, velimo ali, čovjek se je našao u "neobranu groždju", i protiv svoje vlastite volje, (Svakako ovdje se treba nadodati da je bilo velikih polemika skoro u svim hrvatskim političkim emigrantskim organizacijama oko istinitosti i vjerodostojnosti oko Poglavnikove Oporuke kojom da je prije smrti opunomoćio dra. Stjepana Hefera kao predsjednika HOP-a. O tome je general htio ovdje reći kada je rekao "...i protiv svoje vlastite volje...", mo. Otporaš,) i možda čovjek žrtvuje i svoju vlastitu političku karijeru.

Sasma je isključeno jednu snagu u isto vrijeme smatrati revolucionarnom, elitnom, demokratskom, majoritarnom, (u ovom smislu najbrožčanijom, mo) ustaškom i svehrvatskom, pokretom, vojskom, strankom, te htjeti biti vodja, predsjednik, nasliedjen i biran, nametnut i prihvaćen. Ustaški revolucionarni pokret je izabrana elita hrvatske revolucije i ne može biti demokratski pokret. Nemože biti Poglavnik, jer nije Ustaša, a jest se trudio, da se to zna. Ako je izabrani Predsjednik jednog Pokreta, jer to može biti, ne može biti vodjom svehrvatstva, i najmanje si praviti iluzije u pogledu HRVATSKE VOJSKE. Ta neće biti ni HOPovska, ni "seljačka", ni "Katolička", ni "Muslimanska", ni "proleterska", pa ni "ustaška" nego samo i jedino HRVATSKA.

HRVATSKA POLITIKA I HRVATSKA VOJSKA NE SMIJU IĆI U RASKORAK.

- Nama je bitno, da izgradimo temelje HRVATSKE VOJSKE i pripremimo duhove, kako bi sutra svaki hrvatski sin mogao u redovima svoje nacionalne vojske naći svoje borbeno mjesto prema svojim stručnim uvjetima, a ne prema pripadničtvu nekoj stranci. Mnogo je stranaka u emigraciji, a ima poneka i u domovini, i ne može svaka praviti svoju Vojsku, jer bi to bilo gore nego ono što se događa danas u Kongu. Ne možemo ni stvoriti državotvorni front u emigraciji, jer ni London, ni Bonn, ni Paris, ni Washington neće razgovarati sa predstavnicima stranaka, pa i onda, ako vele, da su jedine ...i neće baš zato, jer im to vele sa više strana.

Mi hoćemo radni front emigracije, u Domovini jedinstvenu državotvornu i oslobodilačku Politiku i jednu jedinu Hrvatsku Vojsku. I ako nam hrvatska politika ne da to pravo, da stvaramo hrvatsku Vojsku, onda ju moramo stvoriti i bez politike. (A šta više na ovo reći!, osim citirati jedan mali citat s prve stranice i prve "DRINE" iz 1960 god., druge epohe, tj. epohe poslije Poglavnika:

"...Veliki razlozi, povijesne perspektive, vodili su nas, kada smo počeli sa tiskanjem "Drine" vjesnika Hrvatskog Narodnog Odpora i Hrvatskih Oružanih Snaga. Ali, isto tako, veliki su nas razlozi prisilili, da "Drinu" obustavimo, i da ju, evo, s Božijom pomoći, i opet dajemo u ruku hrvatskim borcima u Domovini i izvan domovine. Zato, uz ponovno izlaženje "Drine", moramo i reći koju o našim razlozima, jer bi bez toga sve to bilo nejasno ..."

Ovaj opis o "razlozima" je dug na velike dvije i pol stranice, u kojima se, rekao bih, potanko objašnjava kako je i zašto je došlo do razlaza. Možda bi bilo potrebno to staviti

ovdje za one koje taj razlaz zanima. Mo)

A kako bi pripravili naš put, moramo stvoriti preduvjete u emigraciji, moramo stvoriti Hrvatsko Narodno Predstavništvo u emigraciji, koje može predstavljati sve hrvatske snage, a ne samo "moju stranku" ili "moj pokret". (Iz do sada izloženih pisama moglo se je uočiti da je upravo Hrvatski Narodni Odpor bio začetnik stvaranja prvog Hrvatskog Narodnog Vijeća u New York-u 1962. Ovdje general u ovom Okružnom pismu otvoreno poziva na jedno sveopće Hrvatsko Narodno Predstavništvo. Mo)

VERTIKALNE I HORIZONTALNE ORGANIZACIJE.

- Mjesto deset stranaka sa svojim vrhovnim stožerom, sa ramifikacijama (razgranatost, jer svaka od ovih deset stranaka ima svoj posebni vrhovni stožer. O tome general govori, mo) po cijeloj emigraciji, koja se snaga kanalizira vertikalno, k stranačkom vrhu, treba stvoriti svuda po svijetu horizontalne organizacije na bazi demokracije i s osnovnih ciljeva, a ovim organizacijama trebaju pripadati svi Hrvati područja.

I treba zatim sve te lokalne, pokrajinske, provincijske, itd. organizacije svih Hrvata ("Ujedinjeni Hrvati") grupirati u horizontalnim centrima, Glavnim Odborima, recimo, australskih, europskih, američkih itd. Hrvata, a onda iz ovih i ostalih, stranaka, odbora, vrhova, uglednih osoba, itd. stvoriti Hrvatsko Narodno Predstavništvo. Tek ovo mora onda stvoriti političke, Propagandističke, Vojničke, nadzorne itd. sekcije. I ove mogu, onda, obaviti svoju dužnost. Mogu te sekcije, u ime svijeta razgovarati, još uvijek, sa onima, koji to budu htjeli, koje vjerujemo, da smo nešto napredniji nego Kongo, i da nije potrebno, da nas eventualno sutra pacificiraju Abesinci, Malajci, ili Zulukteri.

Tada ćemo moći razgovarati o predradnjama za stvaranje Hrvatske Vojske, kojoj će pripadati pripadnici svih stranaka u emigraciji i domovini ! Tada ćemo moći stvoriti Nadzornu Službu, i kontrolirati zaista sumnjive i provjerene agente, a nećemo iz poštenih, starih i maldih, praviti izdajnike zato jer nije u našoj stranci.

SYDNEY NAM POKAZUJE PUT!

GEN. DRINJANIN

U Madridu, 21. XI. 1961.

01-03-2014 14:04 [#156](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI DRA. VLADKA MAČEKA

(General Luburić je napisao petnaest (15) nastavak u novini OBRANA 1965 i 1966. god., "POVODOM SMRTI V. MAČEKA". Ovi su nastavci izišli na portalu javn.com na stranicama HRVATS I USTAŠTVO. Priloženo je jedan od tih nastavaka, mo. Otporaš.)

Bez sumnje država Hrvatska je tu. A šta će i kako će biti kasnije, to nitko ne može predvidjeti. Engleski konzul Rapp Ivanu Meštroviću 12.4. 1941., (iz knjige Ivana Meštrovića "USPOMENE NA POLITIČKE LJUDE I DOGAĐAJE", mo.)

piše: general DRINJANIN

" OBRANA " br. 32-33 1966 godine

Razgovor s Mačekom o njegovoj vojsci: "Zaštiti"

Sve ono što danas činimo mora biti s pogledima na budućnost, ali uvijek bacajući pogled unatrag, da naše misli i planovi za budućnost usporedimo s onim , što smo jednom proživljavali, pa da onda sve to skupa uskladimo sa stanjem u svijetu i potrebama hrvatskog naroda. Samo tako možemo stvoriti jedan ispravan radni plan, koji bi Hrvatskoj mogao dati mir u slobodi.

Pametni ljudi uvijek su nastojali učiti na pogreškama drugih, nastojali su proučavati primjere u svojoj vlastitoj prošlosti, a samo kreteni i zakržljali mozgovi nisu učili ni iz vlastitih pogrešaka. To se odnosi na sva polja narodnog života, pa tako, naravno, i na vojničko polje.

Mi hrvatski vojnici, i u domovini i u emigraciji, razmišljamo o načinu kako bi mogli stvoriti temelje nove hrvatske vojske, (ruku na srce i sami sebi priznajmo da se je to i ostvarilo u zadnjem Domovinskom ratu, u kojem je bilo mnogo povratnika, među kojima i ministar Obrane Gojko Sušak, moja opaska) koja bi izvršila svoju misiju i u predrevolucionarno doba pripremanja duhova i u revolucionarno doba rušenja Jugoslavije, kao i u postrevolucionarno doba izgradnje i zaštite svoje vlastite države.

Bilo bi glupo, kada ne bi kritički analizirali tri posebna pokušaja stvaranja naše hrvatske vojske, pod tri posebne političke ideologije. [I](Molim cijenjene čitatelje da pomno pročitaju i studiraju ove tri posebne ideologije u službi hrvatske politike i hrvatske sudbine, moja opaska)[I] Nema nikakove sumnje, da je USTAŠA HRVATSKA REVOLUCIONARNA ORGANIZACIJA - U.H.R.O. - prva stvorila vojničke jedinice, vojničke logor, vojničku školu, vojnička zapovjedništva i stožer, ustrojstvo jedne nove vojske, kojoj je cilj bio izvršiti rušenje Jugoslavije i onda biti baza za izgradnju nove hrvatske vojske, što se uostalom i dogodilo.

Drugi pokušaj bio je stvaranje hrvatske građanske i seljačke Zaštite, koju je na teritoriju hrvatske Banovine stvorio dr. V. Maček, predsjednik stranke i nasljednik S. Radića. Kako znademo i ta je vojska dostojno odigrala datu joj ulogu, jer je uz lokalne male zadaće, kao što je bila obrana hrvatskog življa i hrvatskih interesa, te kao psihološki čimbenik za pritisak na Srbe, u danom času ista je prešla na stranu državotvornog

ustaštva i zapravo bila prva hrvatska formirana vojska na teritoriju N.D.H., još prije dolaska ustaških vojničkih jedinica iz Italije.

Treći pokušaj je bio stvaranje partizanskih hrvatskih jedinica u Dalmaciji i Istri, koje su teoretski i juridički bile jedinice hrvatske vojske, u službi Centralnog komiteta komunističke partije Hrvatske. Druga je stvar ono, što se je dogodilo iza kulisa, te kako su izvanhrvatski partijski i vojnički elementi te jedinice pretvorili zapravo u jugoslavensku vojsku, kojoj su na kraju simbolički nabili i srpsku šajkaču na glavu. (Ovdje se svaki iole pošten Hrvat treba vrlo dobro zamisliti i sam u sebi zaključiti dali je to istina ili ne, što hrvatski general Drinjanin ovdje kaže. Mi Hrvati u našoj vojničkoj prošlosti nikada nismo imali "šajkače" kao vojničke kape, moja opaska, Otporaš) Ali, i opet misleći na budućnost, hrvatski ljudi u emigraciji i domovini, komunisti i antikomunisti, bivši ustaše ili bivši Zaštitari misle na taj dio partizanske vojske, kao jednu od više mogućnosti, da se hrvatski čovjek u danom času nadje sa puškom u ruci i u organiziranim vojničkim formacijama, u službi hrvatske državotvorne politike. (ovdje treba istaknuti kako je kolege komentatori: lokica, kolega matrix i mnogi drugi koji misle slično kao i oni, bili u prošlom Domovinskom ratu sastavni dio tih "vojničkih formacija, u službi hrvatske državotvorne politike", o kojoj general Drinjanin piše, moja opaska, Otporaš).

Prvom zgodom opisat ću moje razgovore s Andrijom Hebrang, (Mene su neki pitali dali ću išta pisati o A. Hebrangu. Jest, pisat ću čim za to dodje vrijeme, moja opaska) kojega sam spasio od sigurne smrti, jer sam bio uvjeren da bi se on borio za hrvatsku državu, pa makar ona bila, kako je Hebrang znao reći, " crvena kao kukurik ". On je bio u mojim rukama i kasnije smo ga predali partizanima u zamjenu za pokojnog Vutuca i Vagnera, koji su bili u komunističkim rukama. Logično je da sam sa Hebrangom razgovarao o mogućnostima stvaranja hrvatske vojske u bilo kojim okolnostima. Isto tako sam razgovarao sa drom. V. Mačekom, ne samo o stvaranju Zaštite, njenim ciljevima, ustrojstvu i možebitnoj upotrebi, nego smo razgovarali mnogo puta i o tome, što bi se moglo zvati - filozofija rata.

Bilo bi vrlo jednostrano proglasiti Mačeka jednim pacifistom, koji je mrzio rat i oružje. Maček je i sam bio pričuvni časnik i služio u starom Hrvatskom Domobranstvu kod "Vražije Divizije". Logična je stvar, kao intelektualac i pravnik, političar i vojnik, da je svjestan da ni jedan narod nema prava da ga se zove narodom i svjesnom nacijom, ako nije kadar stvoriti svoju državu, i tu državu braniti oružjem i žrtvom svojih sinova. Medjutim, kako na razvoj cijele hrvatske politike, tako i na ovaj osebujni aspekt Maček je uvijek gledao kritički, sa nekih posebnih stanovišta filozofske prirode, koji su ga vodili kroz cijeli život, pa sve do groba.

Maček se je rodio u Sloveniji, od slovenskih roditelja, (kao Hitler Austrijanac, moja opaska) pa iako je, kad bi se naljutio na Slovence i na slovensku politiku, znao reći : "Vrag im mater kranjsku", on je uvijek u sebi, u krvi i podsvijesti nosio taj slovenski i kranjski biljeg, koji je često kod njega dolazio do izražaja. Zato on nije nikada mogao biti žarki hrvatski nacionalista, premda je hrvatski osjećao i ljubio Hrvatsku. Zato je on, kao

političar, morao i razvijati jednu politiku, gdje bi mogao uskladiti svoje osjećaje i dužnosti sa svojim porijeklom i sa svojom filozofijom. Maček je bio eminentno politički čovjek. Osim toga, bliža okolina Zagreba sa Slovenijom tvorila je neke vrsti jezične, demografske, vjerske i sudbinske povezanosti za vrijeme borba protiv turske najazde, kao i borba protiv Austrije i Mađarske.

Mi ne možemo danas gledati na ilirski pokret ili, recimo, na slavenstvo i panslavenstvo, ili na socijalne borbe jednog Matije Gubca protiv vlastele i feudalstva, sa današnjeg stanovišta, nego se valja prenijeti u ono doba, kada ideje, pokreti i ljudi nisu značili isto što i danas. (Ovo važi za svako povijesno rezoniranje, moja opaska) Politika je čista dinamika i ne možemo si praviti usporedbe i iz njih izvlačiti zaključke, ako nismo ispitali prilike, ambijent i potrebe onoga doba. (**Bravo, Drinjanine!, moja opaska**) Maček je tu slijedio svoga vodju Radića, koji je derao i spaljivao mađarske zastave, dobivao austrijske kundekke i školovao se u Masarykovoju školi u Pragu, gdje se je udisao slavenski i panslavenski duh. Dio tog duha sačinjavala je bogata ruska književnost. I u njoj, kao najmarkantnije Tolstojevo djelo i njegovi filozofski nazori. Maček je bio stopostotni obožavatelj Tolstoja.

Tu dolazi sada obični čimbenik za formaciju dra. V. Mačeka, kao političara, i odatle njegovi nazori o vojsci.

Kao jedna od najugodnijih mojih uspomena na dra. V. Mačeka bili su razgovori o filozofiji rata, koja je imala i svoje konkretno ime: general Kutuzov.

01-03-2014 14:05 [#157](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI DRA. VLADKA MAČEKA

(General Luburić je napisao petnaest (15) nastavaka u novini OBRANA 1965 i 1966. god., "POVODOM SMRTI V. MAČEKA". Ovi su nastavci izišli na portalu javn.com na stranicama HRVATS I USTAŠTVO. Priloženo je jedan od tih nastavaka, mo. Otporaš.)

Bez sumnje država Hrvatska je tu. A šta će i kako će biti kasnije, to nitko ne može predvidjeti. Engleski konzul Rapp Ivanu Meštroviću 12.4. 1941., (**iz knjige Ivana Meštrovića "USPOMENE NA POLITIČKE LJUDE I DOGAĐAJE", mo.**)

piše: general DRINJANIN

" OBRANA " br. 32-33 1966 godine

Razgovor s Mačekom o njegovoj vojsci: "Zaštiti"

Sve ono što danas činimo mora biti s pogledima na budućnost, ali uvijek bacajući pogled unatrag, da naše misli i planovi za budućnost usporedimo s onim, što smo jednom proživljavali, pa da onda sve to skupa uskladimo sa stanjem u svijetu i potrebama hrvatskog naroda. Samo tako možemo stvoriti jedan ispravan radni plan, koji bi Hrvatskoj mogao dati mir u slobodi.

Pametni ljudi uvijek su nastojali učiti na pogreškama drugih, nastojali su proučavati primjere u svojoj vlastitoj prošlosti, a samo kreteni i zakržljali mozgovi nisu učili ni iz vlastitih pogrešaka. To se odnosi na sva polja narodnog života, pa tako, naravno, i na vojničko polje.

Mi hrvatski vojnici, i u domovini i u emigraciji, razmišljamo o načinu kako bi mogli stvoriti temelje nove hrvatske vojske, **(ruku na srce i sami sebi priznajmo da se je to i ostvarilo u zadnjem Domovinskom ratu, u kojem je bilo mnogo povratnika, među kojima i ministar Obrane Gojko Sušak, moja opaska)** koja bi izvršila svoju misiju i u predrevolucionarno doba pripremanja duhova i u revolucionarno doba rušenja Jugoslavije, kao i u postrevolucionarno doba izgradnje i zaštite svoje vlastite države.

Bilo bi glupo, kada nebi kritički analizirali tri posebna pokušaja stvaranja naše hrvatske vojske, pod tri posebne političke ideologije. **[I](Molim cijenjene čitatelje da pomno pročitaju i studiraju ove tri posebne ideologije u službi hrvatske politike i hrvatske sudbine, moja opaska)/I]** Nema nikakove sumnje, da je USTAŠA HRVATSKA REVOLUCIONARNA ORGANIZACIJA - U.H.R.O. - prva stvorila vojničke jedinice, vojničke logor, vojničku školu, vojnička zapovjedništva i stožer, ustrojstvo jedne nove vojske, kojoj je cilj bio izvršiti rušenje Jugoslavije i onda biti baza za izgradnju nove hrvatske vojske, što se uostalom i dogodilo.

Drugi pokušaj bio je stvaranje hrvatske građanske i seljačke Zaštite, koju je na teritoriju hrvatske Banovine stvorio dr. V. Maček, predsjednik stranke i nasljednik S. Radića. Kako znademo i ta je vojska dostojno odigrala datu joj ulogu, jer je uz lokalne male zadaće, kao što je bila obrana hrvatskog življa i hrvatskih interesa, te kao psihološki čimbenik za pritisak na Srbe, u danom času ista je prešla na stranu državotvornog ustaštva i zapravo bila prva hrvatska formirana vojska na teritoriju N.D.H., još prije dolaska ustaških vojničkih jedinica iz Italije.

Treći pokušaj je bio stvaranje partizanskih hrvatskih jedinica u Dalmaciji i Istri, koje su teoretski i juridički bile jedinice hrvatske vojske, u službi Centralnog komiteta komunističke partije Hrvatske. Druga je stvar ono, što se je dogodilo iza kulisa, te kako su izvanhrvatski partijski i vojnički elementi te jedinice pretvorili zapravo u jugoslavensku vojsku, kojoj su na kraju simbolički nabili i srpsku šajkaču na glavu. **(Ovdje se svaki iole pošten Hrvat treba vrlo dobro zamisliti i sam u sebi zaključiti dali je to istina ili ne, što hrvatski general Drinjanin ovdje kaže. Mi Hrvati u našoj vojničkoj prošlosti nikada nismo imali "šajkače" kao vojničke kape, moja opaska,**

Otporaš) Ali, i opet misleći na budućnost, hrvatski ljudi u emigraciji i domovini, komunisti i antikomunisti, bivši ustaše ili bivši Zaštitari misle na taj dio partizanske vojske, kao jednu od više mogućnosti, da se hrvatski čovjek u danom času nadje sa puškom u ruci i u organiziranim vojničkim formacijama, u službi hrvatske državotvorne politike. (ovdje treba istaknuti kako je kolege komentatori: lokica, kolega matrix i mnogi drugi koji misle slično kao i oni, bili u prošlom Domovinskom ratu sastavni dio tih "vojničkih formacija, u službi hrvatske državotvorne politike", o kojoj general Drinjanin piše, moja opaska, Otporaš).

Prvom zgodom opisat ću moje razgovore s Andrijom Hebrang, (Mene su neki pitali dali ću išta pisati o A. Hebrangu. Jest, pisat ću čim za to dodje vrijeme, moja opaska) kojega sam spasio od sigurne smrti, jer sam bio uvjeren da bi se on borio za hrvatsku državu, pa makar ona bila, kako je Hebrang znao reći, " crvena kao kukurik ". On je bio u mojim rukama i kasnije smo ga predali partizanima u zamjenu za pokojnog Vutuca i Vagnera, koji su bili u komunističkim rukama. Logično je da sam sa Hebrangom razgovarao o mogućnostima stvaranja hrvatske vojske u bilo kojim okolnostima. Isto tako sam razgovarao sa drom. V. Mačekom, ne samo o stvaranju Zaštite, njenim ciljevima, ustrojstvu i možebitnoj upotrebi, nego smo razgovarali mnogo puta i o tome, što bi se moglo zvati - filozofija rata.

Bilo bi vrlo jednostrano proglasiti Mačeka jednim pacifistom, koji je mrzio rat i oružje. Maček je i sam bio pričuvni časnik i služio u starom Hrvatskom Domobranstvu kod "Vražije Divizije". Logična je stvar, kao intelektualac i pravnik, političar i vojnik, da je svjestan da ni jedan narod nema prava da ga se zove narodom i svjesnom nacijom, ako nije kadar stvoriti svoju državu, i tu državu braniti oružjem i žrtvom svojih sinova. Medjutim, kako na razvoj cijele hrvatske politike, tako i na ovaj osebujni aspekt Maček je uvijek gledao kritički, sa nekih posebnih stanovišta filozofske prirode, koji su ga vodili kroz cijeli život, pa sve do groba.

Maček se je rodio u Sloveniji, od slovenskih roditelja, (kao Hitler Austrijanac,moja opaska) pa iako je, kad bi se naljutio na Slovence i na slovensku politiku, znao reći : "Vrag im mater kranjsku", on je uvijek u sebi, u krvi i podsvjesti nosio taj slovenski i kranjski biljeg, koji je često kod njega dolazio do izražaja. Zato on nije nikada mogao biti žarki hrvatski nacionalista, premda je hrvatski osjećao i ljubio Hrvatsku. Zato je on, kao političar, morao i razvijati jednu politiku, gdje bi mogao uskladiti svoje osjećaje i dužnosti sa svojim porijeklom i sa svojom filozofijom. Maček je bio eminentno politički čovjek. Osim toga, bliža okolina Zagreba sa Slovenijom tvorila je neke vrsti jezične, demografske, vjerske i sudbinske povezanosti za vrijeme borba protiv turske najazde, kao i borba protiv Austrije i Madjarske.

Mi ne možemo danas gledati na ilirski pokret ili, recimo, na slavenstvo i poslaništvo, ili na socijalne borbe jednog Matije Gubca protiv vlastele i feudalstva, sa današnjeg stanovišta, nego se valja prenijeti u ono doba, kada ideje, pokreti i ljudi nisu značili isto što i danas. (Ovo važi za svako povijesno rezoniranje, moja opaska) Politika je čista dinamika i ne možemo si praviti usporedbe i iz njih izvlačiti zaključke, ako nismo ispitali

prilike, ambijent i potrebe onoga doba. (Bravo, Drinjanine!,moja opaska) Maček je tu slijedio svoga vodju Radića, koji je derao i spaljivao madjarske zastave, dobivao austrijske kundেকে i školovao se u Masarykovej školi u Pragu, gdje se je udisao slavenski i panslavenski duh. Dio tog duha sačinjavala je bogata ruska književnost. I u njoj, kao najmarkantnije Tolstojevo djelo i njegovi filozofski nazori. Maček je bio stopostotni obožavatelj Tolstoja.

Tu dolazi sada obični čimbenik za formaciju dra. V. Mačeka, kao političara, i odatle njegovi nazori o vojsci.

Kao jedna od najugodnijih mojih uspomena na dra. V. Mačeka bili su razgovori o filozofiji rata, koja je imala i svoje konkretno ime: general Kutuzov.

01-03-2014 14:36 [#158](#)

[ogledalce](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2011

Poruke

4,721

evo još jedna knjiga

ZALUD HEROJI POVIJEST PIŠU,

JER NAĐU SE ONI ŠTO ISTINU BRIŠU DA HERCEG BOSNA SINOVE JE DALA A DANAS JOJ NEMA NI RIJEČI HVALA !!!!

HERCEG-BOSNO SUZO MOJA ZEMLJO BEZ SPOKOJA !!!

http://www.youtube.com/watch?feature...Czx_uWqo74#t=0

<http://www.youtube.com/watch?v=leNFPy5HOxU>

<http://www.youtube.com/watch?v=5veX-SqhXdA>

01-03-2014 16:18 [#159](#)

[Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ogledalce, svaka čast! Nemam te knjige ali ću ju svakako nabaviti. Javi mi gdje se može nabaviti. Hvala. Otporaš.

01-03-2014 23:47 [#160](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ZAKLEO SAM SE NA OSVETU, kaže general Drinjanin

domobran.prkos.com

(Autor: Otporaš NASLOVNICA)

HRVATSKA I USTAŠTVO (28)

Mi vrijedimo pred Bogom, narodom i poviješću samo toliko, koliko smo voljni učiniti u budućnosti za Hrvatsku, gen. Luburić, OBRANA br,43-44

Piše: general DRINJANIN (povodom smrti V. Mačeka)

- S očeva i Radićeva groba na Janka Pustu -

Cijeli je hrvatski narod, a ne samo ja, tražio je put do hrvatske slobode. Hrvatska omladina u školama i posebno ona učlanjena u katoličkim društvima, te naravno ona u sveučilisnim redovima - nije nimalo tajila, da je htjela konačni cilj i radikalne mjere. U Napredkovom konviktu u Mostaru svijest je bila stopostotna. Fra Leo Petrović na djačkim eskurzijama govorio je o staroj hrvatskoj povijesti, o hrvatskim kraljevima, o hrvatskoj vojnoj moći. (Pitam se danas, sada, kada su nam drugi sudbinu odredili i granice prekrojili, dali bi hrvatski svećenici u tim čisto hrvatskim krajevima, danas mogli odgajati, tako u duhu hrvatstva, svoje đjake, kao prije, moja opaska!?) Orao i Sokol (to su tada bile hrvatske organizacije, moja opaska) su prednjačili. Hrvatski sportski klub ZRINJSKI u Mostaru talasao je masu sa hrvatskim amblemima. Priredbe hrvatskog pjevačkog društva TREBEVIĆ privlačile su gradjanstvo. Hrvatska glazba elektrizirala je ulicu. Fratri su odgajali čitave generacije kasnijih heroja. (Da se razumijemo, te heroje koji su svoje živote uzidali u temelje Hrvatske Države, neprijatelj je oklevetao najružnijim imenima, moja opaska) Široki Brijeg bio je, kao neka tvrda kula, spremna na borbu. Hercegovina je bila uz Radića, isto kao što je bila za Hrvatsku Državu, jer naziv Republika u Hercegovini je bio nešto konkretno.

Hercegovina je bila državotvorna, i nije bilo jednog Hercegovca, katolika ili muslimana, koji, ne bi bio sretan, da su ga tada Srbi ubili, kako bi ideja hrvatske države imala svojih martira. Jedan od prvih bio je šestoškolac Ante Soldo, inače neki moj daljnji rod, kojega su tako pretukli na mostarskom redarstvu, radi jednog vatrenog govora na Napredkovoju božićnici, da je najprije bio obješen iz svih škola, a kasnije umro od tuberkuloze. Tako je, nakon smrti moje dobrog oca, u obitelji postao još jedan Martin iz nove generacije.

Ideja je kod mene bila sasma zrela : treba se boriti s oružjem u ruci, i istrijebiti ne samo Cige u Ljubuškom, nego i sve Cige iz cijele Hrvatske. Pozudno sam čitao novine, koje sam većinom morao stare, poderane i zgužvane kupiti po cesti, a i stariji su ih rado davali nama "školarcima". Debate u beogradskoj Skupštini govorile su mnogo, i hrvatski je

narod to sa zebnjom i žudnjom gutao. Ali za mene je stvar već davno bila sazrela. Ja sam težio za vezom s onima, koji su bili kadri boriti se. Nakon manjih i većih sukoba sa profesorima i srpskim djacima i organizacijama - konačno sam nakon prvog tromjesečja petog razreda pošao davno željnim pravcem : na grob ubijenog oca u Trebinje. Neki stariji ljudi muslimani uputili su me do jednog urara, katolika iz gornjih krajeva, koji je znao za zabranjeni grob mog oca. Ne samo da je bio zvjerski mučen i ubijen, nego je i pokopan na način, koji samo može vapiti za osvetom. Pomolio sam se na očevu grobu i zakleo, da ću se protiv uljeza u moju Hrvatsku boriti do zadnje kapi krvi, i do zadnjega daha. (Koliko ih danas ima da bi se tako nesebično zavjetovali boriti se za Hrvatku, moja opaska) Izgledalo to nekome dobro ili ne "zakleo sam se i na osvetu"- radi ubijenoga oca., koji nikome zla nije napravio, ali koji nikada nije zatajio Hrvatske, i radi čega je bio proganjan, kao i cijela obitelj, još u doba Austrije.

S očeva groba pošao sam da vidim moju Hrvatsku, i nju sam obišao većinom pješice - od Kotora do Foče, od Čakovca do pola zemunskog mosta. Odatle sam se vratio - a da nisam ušao u Beograd, jer to već nije bilo za mene interesantno.

Prokrstario sam i našu Dalmaciju, i sve otoke, bez dinara u džepu, i pjevajući iz svega glasa po malim brodicima, koje su prevozile robu ili građevinski materijal, ili išle u ribolov - " malena je Dalmacija, al' je dika rodu svom...". Kroz Bosnu, kroz Slavoniju, kroz Srijem, kroz Liku, uvijek s ličkom kapićom i na njoj hrvatski grb i trobojnica - obilazio sam Hrvatsku, ponegdje radio ovo i ono, i uvijek naprijed i naprijed. Vodio sam rat za moj vlastiti način, izazivao na svakome koraku, svadjao se radi Hrvatske s kim god sam mogao, i sudjelovao u svim demonstracijama gdje ih je bilo, zalazio u najradikalnije kutove, gdje sam ih god našao, da konačno nadjem one koje sam tražio i sa kojima sam konačno stupio u rat protiv velike Srbije i svake Jugoslavije. To su bile Ustaše. To je bila organizacija USTAŠA (U.H.R.O.) ustaška hrvatska revolucionarna organizacija - koju sam tražio od moga "razlaza" sa pokojnim Stipicom u Velikoj Gorici kraj Imotskog. (Ovdje Maks Luburić govori o Gorici 6 km. istočno od Imotskog, odakle je i Zvonko Bušuć, a ne o Velikoj Gorici pokraj Zagreba, mo, Otporaš)

Kao nekada iz škole na očev grob u Trebinje, tako sam sada, prije odlaska na konačni put, odočastio na grob moga Stipice i ostalih martira za hrvatsku Državu. Moj zavjet tada je bio već jasan i određen. Odlazio sam na Janka Pustu, gdje se je osnivao naš prvi vojno - revolucionarni logor. Od tada do danas promijenilo se je mnogo toga, pa se je mijenjalo i ime i vodstvo organizacije kojoj sam tada pristupio, i kojoj sam položio moju vojničku prisegu - s uvjerenjem, da je onako, kako su nam tada rekli - da je dr. V. Maček vođa hrvatskog naroda, a da je Poglavnik dr. Ante Pavelić vođa naše vojno-revolucionarne organizacije, koja predvodi borbu za uspostavu Nezavisne Države Hrvatske.

(Molim lijepo. Možda ću ponavljati i ponavljati važnost ovih opisa. Oni su izvor iz prve ruke. Ja sam preko i više od pola stoljeća u emigraciji. Mnoge stvari su mi poznate i sa mnogima sam imao priliku se sresti i pričati. Sa mnogima sam se dopisivao. Neznam koliko ih danas još ima na životu. Ne znam ni to koji bi htjeli iznijeti i opisati svoja sjećanja i ono što znaju, za našu buduću mladež, naš buduću naraštaj. Zato je i te kako važno da se ovo bilježi i širi dalje, jer ovi opisi su od nas i za nas, a ne kao što je prije bilo: sve od našeg neprijatelja, kojemu smo silom prilika morali vjerovati. Otporaš.)